

ÚSTAVNÝ SÚD
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROČENKA 2020

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

OBSAH

ÚVOD

Úvodné slovo predsedu	2

PLÉNUM

Plénium Ústavného súdu Slovenskej republiky	6

ČINNOSTI

Rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky	14
I. Rozhodnutia o súlade právnych predpisov	14
II. Rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa volieb do Národnej rady Slovenskej republiky	18
III. Rozhodnutie vo veci volieb prezidenta Slovenskej republiky	19
IV. Rozhodnutie o ústavnosti vyhlásenia núdzového stavu	20
V. Rozhodnutia o ústavných sťažnostiach	21

ŠTATISTIKA

Štatistické údaje rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky	23

AKTIVITY

Protokolárne a medzinárodné aktivity	25

SPRÁVY

Poskytovanie informácií a vzťah k médiám	32
Poskytovanie informácií	32
Vzťah k médiám	32

ŠTRUKTÚRA

Organizačná štruktúra Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky	35

PREDSTAVUJEME

Predstavujeme	39
I. Súdni poradcovia a analytici Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky	39
II. Liaison officeri Benátskej komisie	40

FINANCIE

Rozpočet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky	41

FOTOGALÉRIA

Fotogaléria priestorov Ústavného súdu Slovenskej republiky	44

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ÚVODNÉ SLOVO PREDSEDU

JUDr. Ivan Fiačan, PhD.

Vážené čitateľky, vážení čitatelia,

rok 2020 bol pre nás všetkých náročný. V súvislosti s pandémiou sme citlivo vnímali krehkosť zdravia i medziľudských vzťahov. Boli sme svedkami nových spôsobov komunikovania hodnôt, hľadania inovatívnych prístupov k riešeniam dosiaľ nepoznaných situácií v rozličných oblastiach spoločenského života. Prežívali sme množstvo zmien, ktoré výrazne ovplyvnili náš súkromný i pracovný život.

Aj na Ústavnom súde Slovenskej republiky sa rok 2020 niesol v znamení riešenia pandemickej situácie, a rovnako i spoločensky a mediálne sledovaných rozhodnutí.

Sudcovia ústavného súdu v roku 2020 prijali rozhodnutia, s ktorými sa dosiaľ nemuselo v takom rozsahu vysporiadať žiadne plénum ústavného súdu Slovenskej republiky. Boli to najmä rozhodnutia týkajúce sa súhlasu na vzatie do väzby sudcov (PL. ÚS 4/2020, PL. ÚS 6/2020, PL. ÚS 20/2020, PL. ÚS 26/2020, PL. ÚS 30/2020), z ktorých každé plénum transparentne komunikovalo na brífingoch a prostredníctvom tlačových správ.

Okrem už spomínaných rozhodnutí pléna ústavného súdu (rozhodnutia o súhlase na vzatie do väzby sudcov) rozhodoval ústavný súd aj v ďalších spoločensky a mediálne sledovaných veciach, z ktorých viaceré mali celospoločenský dopad, ako napr.:

- vo volebnej veci týkajúcej sa ústavnosti a zákonnosti volieb do Európskeho parlamentu,
- o volebných sťažnostiach týkajúcich sa volieb prezidenta Slovenskej republiky,
- vo veci týkajúcej sa práva voliť v zahraničí,
- o štátnej cene Jozefa Miloslava Hurbana a štátnej cene Alexandra Dubčeka.

K najsledovanejším rozhodnutiam patrilo rozhodnutie ústavného súdu týkajúce sa vyhlásenia núdzového stavu (PL. ÚS 22/2020), keďže sa rozhodovalo vo veci, ktorá sa v novodobých dejinách Slovenskej republiky dosiaľ neriešila.

K významným patrili tiež rozhodnutia:

- PL. ÚS 13/2020 – zákon o elektronických komunikáciách (zber údajov telekomunikačnej prevádzky),
- PL. ÚS 16/2018 – zákon o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia,
- PL. ÚS 9/2018 – zákon o sociálnom poistení (tzv. minimálne dôchodky),
- PL. ÚS 14/2020 – zákon o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve (tzv. exekučná imunita poskytovateľov zdravotnej starostlivosti),
- PL. ÚS 18/2017 – zákon o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá,
- PL. ÚS 27/2020 – zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia (právo na náhradu škody a ušlého zisku z dôvodu vykonávania protiepidemických opatrení) atď.

V súvislosti s výskytom ochorenia COVID-19 a následnou pandemickou situáciou na území Slovenskej republiky sa ústavný súd zaoberal aj ústavnými sťažnosťami fyzických a právnických osôb, ktoré sa týkali opatrení prijatých v súvislosti so šírením tejto choroby. Ústavný súd Slovenskej republiky k 31. decembru 2020 evidoval 68 takýchto podaní. K 31. decembru 2020 bolo 14 z týchto podaní vybavených odložením, keďže z obsahu podaní bolo zistené, že nejde o návrhy na začatie konania. Jedno podanie bolo vybavené zastavením z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania, v 28 prípadoch ústavný súd uznesením ústavné sťažnosti odmietol. Na 1 podanie ústavný súd neprihliadal, keďže predmetné podanie bolo podané v elektronickej podobe bez autorizácie a sťažovateľ ústavnému súdu podanie dodatočne nedoručil v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa zákona o e-Governmente. K 31. decembru 2020 nebolo prerokovaných 24 zo 68 podaní.

Celkový počet podaní na ústavnom súde v roku 2020 sa v porovnaní s rokom 2019 zvýšil o takmer 600 návrhov a sťažností (spolu ich bolo 2 963). Napriek výraznému zvýšeniu nápadu sa výrazne zvýšil počet vybavených podaní – v roku 2020 bol počet vybavených podaní o 1 276 vyšší ako v roku 2019 (spolu to bolo 2 857 vybavených podaní). V roku 2020 bolo vybavených o 9 podaní, v ktorých je príslušné rozhodovať plénum ústavného súdu, viac ako v roku 2019. Nevybavených bolo v danom období 1 596 podaní (z daného počtu bolo nevybavených 30 podaní, v ktorých je príslušné rozhodovať plénum ústavného súdu).

Je potrebné spomenúť aj vzdanie sa funkcie sudcu ústavného súdu sudcom Mojmirom Mamojkom, ktorý svoju funkciu vykonával do 31. mája 2020. Plénum ústavného súdu následne pracovalo v neúplnom zložení od júna do septembra 2020 (spolu 4 mesiace). Plénum ústavného súdu bolo

opäť kompletne 30. septembra 2020, keď bol za sudcu ústavného súdu vymenovaný Robert Šorl.

Okrem rozhodovacej činnosti sa sudcovia ústavného súdu zúčastňovali odborných stretnutí a diskusií, na ktorých aktívne komunikovali so zástupcami Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vyjadrovali svoje odborné stanoviská týkajúce sa pripravovaných zmien v legislatíve i v justícii Slovenskej republiky. Pozitívne hodnotili najmä zmeny týkajúce sa vypustenia inštitútu tzv. procesného zamietnutia návrhu na začatie konania, vzniku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý preberie niektoré kompetencie ústavného súdu, a dôsledne sledovali aj pripravované zmeny – najmä novelizáciu Ústavy Slovenskej republiky. Opodstatnené zmeny ústavy vyvolané objektívnymi okolnosťami vnímali ako nutné pre zachovanie jej životaschopnosti, no zároveň pripomínali, že ústava prispieva k stabilite nášho právneho poriadku a časté zmeny jej textu neprispievajú k napĺňaniu tejto jej funkcie. Prezentovali názor, že považujú za veľmi dôležité, aby ústavodarný orgán vždy vopred dôkladne posúdil opodstatnenosť prípadnej zmeny ústavy, a to po riadnej celospoločenskej diskusii. Ústavný súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojho vedenia a svojich sudcov na viacerých fórach deklaroval, že víta také zmeny ústavy, ktoré posilnia právny štát a zvýšia dôveryhodnosť justície.

Rok 2020 bol výnimočný aj z hľadiska medzinárodných aktivít a podujatí protokolárneho charakteru a hoci bolo viacero aktivít zrušených, presunutých na iné termíny, resp. do online prostredia, niektoré sa predsa len podarilo zrealizovať podľa pôvodných plánov.

V januári 2020 sa zástupcovia ústavného súdu zúčastnili na slávnostnom zasadnutí Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu pri príležitosti osláv 70. výročia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Po prvýkrát v histórii bola delegácia ústavného súdu prijatá na Ústavnej rade Francúzska, Štátnej rade Francúzska, na Ministerstve spravodlivosti Francúzska, Kasačnom súde Francúzska a v Národnej škole pre súdnictvo (február 2020, Paríž). V júli som sa stretol s predsedom Ústavného súdu Rakúska Christophom Grabenwarterom a predsedom Ústavného súdu Maďarska Tamásom Sulyokom, pričom okrem iného sme sa počas spoločných rozhovorov venovali aj téme špecifik rozhodovacej činnosti v období pandémie COVID-19 a aktuálnej situácii v európskom ústavnom súdnictve.

V rámci medzinárodných aktivít a spolupráce boli zástupcovia ústavného súdu v pravidelnom online kontakte so zástupcami Európskej komisie pre demokraciu prostredníctvom práva (Benátskej komisie) a tiež online komunikovali s kolegami v rámci Súdnej siete Európskej únie a Siete najvyšších súdov (Superior Courts Network), ktorých je ústavný súd súčasťou. Medzinárodná vedecká konferencia „Ústavné dni“ so zameraním na odbornú verejnosť, ktorú ústavný súd pravidelne každý rok organizuje, bola v roku 2020 kvôli pandémie zrušená. Napriek tomu bol z tohto IX. ročníka na tému „Úvahy o zmenách v ústavnej úprave súdnej moci a ich dopady na rozhodovaciu činnosť ÚS SR“ vydaný aspoň zborník príspevkov prihlásených účastníkov, ktorí vyjadrili svoj záujem publikovať.

Ústavný súd tiež každoročne organizuje pre širokú verejnosť, najmä žiakov základných škôl a študentov stredných škôl deň otvorených dverí. V roku 2020 mal kvôli pandémie virtuálnu podobu – na webovom sídle ústavného súdu bola zverejnená videoprehliadka priestorov súdu a film, ktorý bol pripravený v spolupráci so ZUŠ Bernolákova v Košiciach. Spomínané podujatie je zamerané na zvyšovanie povedomia verejnosti, najmä mladých ľudí o ústavnom súde, jeho postavení v systéme súdnictva a jeho rozhodovacej činnosti a so záujmom verejnosti sa stretlo aj v jeho virtuálnej podobe.

Pokiaľ ide o plány do budúcnosti, našou ambíciou je, aby Ústavný súd Slovenskej republiky bol moderným a otvoreným európskym ústavným súdom, dôveryhodným a nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti a ochrancom ľudských práv a základných slobôd rešpektovaným orgánmi verejnej moci, účastníkmi konaní a aj širokou verejnosťou. Radi by sme súd posunuli vpred z hľadiska organizačnej stránky a aj rozhodovacej činnosti. Naplánovaný je ďalší rozvoj elektronizácie konaní, napríklad sprístupnenie elektronického súdneho spisu aj účastníkom konania a ich právny zástupcom, ďalší rozvoj a zavedenie e-podaní, e-sťažností, e-formulárov, zabezpečenie prepojenia so všeobecnými súdmi pre lepšiu komunikáciu a celková modernizácia informačného systému Ústavného súdu Slovenskej republiky. Takéto zmeny by mohli mať vplyv na zníženie priemernej dĺžky konaní pred ústavným súdom a mohli by zvýšiť komfort poskytovania informácií širokej verejnosti, najmä účastníkom konaní a ich právny zástupcom. V rámci rozhodovacej činnosti je cieľom zvýšenie počtu vybavených podaní, zjednocovanie judikatúry, skvalitňovanie odôvodnení rozhodnutí ústavného súdu a štruktúrovanie rozhodnutí tak, aby boli prehľadné a zrozumiteľné pre účastníkov konaní i širokú verejnosť.

Komunikácia s verejnosťou týkajúca sa rozhodovacej činnosti je dobre nastavená, budeme v nej naďalej pokračovať transparentne a otvorene, a to prostredníctvom tlačových správ, tlačových brífingov po zasadnutiach pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky a tlačových besied.

Verím, že zostavená publikácia „Ročenka 2020“ obohatí odbornú i laickú verejnosť o fakty týkajúce sa rozhodovacej i organizačnej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj o fakty týkajúce sa Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky za sledované obdobie. Zároveň je daná publikácia vyjadrením vďaky a uznania voči sudcom ústavného súdu a ich rozhodovacej činnosti a voči všetkým zamestnancom Kancelárie ústavného súdu, plneniu ich pracovných úloh a vytváraniu vhodných podmienok pre rozhodovaciu činnosť sudcov ústavného súdu.

JUDR. IVAN FIAČAN, PHD.
predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLÉNUM ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

JUDR. IVAN FIAČAN, PHD.
predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1969

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ukončil v roku 1991 v študijnom odbore práva. V rokoch 1993 – 1995 absolvoval externé doktorandské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a následne v rokoch 2001 – 2002 na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave vo vednom odbore teórie štátu a práva. V roku 2002 na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave obhájil dizertačnú prácu v odbore teórie štátu a práva na tému „Postavenie súdnej moci v systéme delby moci“ a bol mu udelený vedecko-akademický titul „PhD.“.

Medzi rokmi 1992 a 1995 pôsobil ako justičný čakať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Po vykonaní odbornej justičnej skúšky od roku 1995 vykonával na tomto súde funkciu sudcu a od

roku 1996 aj funkciu podpredsedu súdu.

Od roku 1998 až do vymenovania za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky pôsobil ako advokát. Ako advokát sa venoval najmä oblasti obchodného, občianskeho, pracovného a konkurzného práva. Bol členom Legislatívnej skupiny Slovenskej advokátskej komory pre ústavné právo (2003 – 2004), Pracovnej skupiny Slovenskej advokátskej komory pre veci advokátske (2010 – 2015), členom Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory (2010 – 2017) a členom Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory (2017 – 2019). V rokoch 2007 – 2019 bol členom skúšobnej komisie Slovenskej advokátskej komory pre advokátske skúšky.

Je spoluautorom Komentára k zákonu o Ústavnom súde Slovenskej republiky (Bratislava: C. H. Beck, 2020), Komentára k zákonu o advokácii (Bratislava: C. H. Beck, 2013) a spoluautorom Komentára k vyhláške o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (Bratislava: C. H. Beck, 2015).

Od roku 2019 je členom Vedeckej rady Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach.

Za sudcu a predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol menovaný 17. apríla 2019.

JUDR. ĽUBOŠ SZIGETI
podpredseda Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1959

Odbor práva vyštudoval na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde po vykonaní rigorózneho skúšky v roku 1983 získal titul doktor práv (JUDr.).

V rokoch 1982 a 1985 pracoval ako justičný čakať na Krajskom súde v Bratislave. Po vykonaní justičných skúšok bol zvolený za sudcu z povolania na Okresnom súde Galanta, kde vykonával funkciu predsedu senátu – samosudcu až do vymenovania za sudcu ústavného súdu. V roku 1988 v rezorte Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vykonal druhú atestačnú skúšku s výsledkom „prospel s vyznamenaním“. V rokoch 1990 – 1993 bol trikrát pridelený na dočasný výkon sudcovského povolania na Krajskom súde v Bratislave, kde pôsobil v občiansko-právnych senátoch. V roku 1994 bol menovaný za podpredsedu Okresného súdu Galanta, následne v roku 2000 za jeho predsedu, pričom túto funkciu zastával do roku 2007.

Medzi rokmi 2002 a 2007 bol členom Súdnej rady Slovenskej republiky.

Popri výkone sudcovského povolania aktívne pôsobil v rekodifikačných komisiách pre rekodifikáciu Občianskeho zákonníka a Občianskeho súdneho poriadku (1995 – 1996) a v komisii pre prípravu zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Absolvoval viaceré študijné pobyty a školenia: kurz lektorov pre vyjednávania organizovaný Združením sudcov Slovenska a Holandského kráľovstva (1995), kurz pre školiteľov justičných čakatelov a sudcov organizovaný Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (1998), študijný pobyt v Spojených štátoch amerických pre oboznámenie sa s justičným systémom štátov Texas, Colorado, Washington, New York a Washington DC (2003), študijný pobyt v Grécku pre oboznámenie sa s fungovaním súdneho systému (2004), pracovná cesta do Luxemburgu na Súdny dvor Európskej únie (2007).

Aktívne sa zúčastňoval ako školiteľ – lektor školenia justičných čakatelov a ako člen viacerých výberových komisií na funkciu sudcov okresného súdu a krajského súdu a na funkciu predsedu súdu za Súdnu radu Slovenskej republiky.

V rokoch 2007 – 2008 bol dočasne pridelený na výkon sudcovského povolania na Najvyššom súde Slovenskej republiky pre správne kolégium. V roku 2012 bol opätovne menovaný za predsedu Okresného súdu Galanta. V roku 2014 bol menovaný za člena Vedeckej rady Fakulty práva Janka Jesenského Vysokej školy Danubius.

Za sudcu a podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol menovaný 17. apríla 2019.

JUDR. JANA BARICOVÁ

sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky
od 1. marca 2019 do 17. apríla 2019 vykonávala úlohy
predsedníčky Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1953

Vysokoškolské štúdium absolvovala od roku 1973 do roku 1976 na Právnickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne a od roku 1978 na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Po rigorózných skúškach v roku 1981 získala titul JUDr.

V rokoch 1978 – 1981 pôsobila na Krajskom súde v Bratislave ako justičná čakatelka. V rokoch 1981 – 1985 bola sudkyňou Okresného súdu Bratislava-vidiek, v rokoch 1985 – 1990 zastávala na tomto súde funkciu námestníčky predsedu súdu. V roku 1990 bola preložená na Krajský súd v Bratislave, na ktorom v roku 1992 a následne v rokoch 1997 – 2004 vykonávala funkciu podpredsedníčky súdu pre občianskoprávny úsek a od roku 1999 aj pre správny úsek. V roku 2005 sa stala sudkyňou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a členkou jeho správneho kolégia. Od roku 2007 bola predsedníčkou senátu správneho kolégia a v rokoch 2008 – 2014 zástupkyňou predsedníčky správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

V roku 1996 absolvovala študijný pobyt na súdoch a správe súdov v USA a Spolkovej republike Nemecko. Okrem toho absolvovala viacero špeciálnych kurzov a seminárov a zahraničných študijných pobytov v oblasti ochrany ľudských práv a základných slobôd a práva Európskej únie (napr. Trier, 1993 a 1995, Edinburg, 1997, Hertogenbosch, 1998, Cambridge, 1998, Štokholm, 1998, Kodaň, 1998, Viedeň, 2002, Brusel, 1992 – 2003), v rokoch 2001 – 2002 sa zúčastnila na kurze „Vzdelávanie sudcov sudcami v komunitárnom práve“ v Prahe a v rokoch 2007, 2009, 2011 a 2014 na seminári na Súdnom dvore Európskej únie v Luxemburgu. V roku 2008 absolvovala stáž na Ústavnom súde Slovenskej republiky ako poradkyňa predsedníčky Ústavného súdu Slovenskej republiky. Od roku 1991 pôsobila ako prednášateľka a lektorka pre všetky druhy právnickej profesie v odbore občianskeho práva procesného, medzinárodného práva súkromného a procesného, práva Európskej únie, rodinného práva a správneho súdnictva.

V rokoch 1993 – 2004 bola členkou viacerých legislatívnych komisií (Občiansky súdny poriadok, zákon o sudcoch a prísediach, zákon o súdoch, zákon o rodine, zákon o sociálnej pomoci, zákon o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele), v rokoch 2001 – 2003 pôsobila ako koordinátorka za Slovenskú republiku pre subprojekt – vnútorná revízia súdov (Twinning). V rámci tohto projektu organizovala semináre pre sudcov a riadiacich pracovníkov a vypracovala návrh zákona a metodickú príručku. V rokoch 2012 – 2016 bola *ad hoc* sudkyňou Európskeho súdu pre ľudské práva. Od roku 2012 do roku 2018 sa ako podpredsedníčka Komisie pre rekodifikáciu civilného práva procesného podieľala na príprave nových civilných procesných kódexov. Od roku 2015 je členkou Rekodifikačnej komisie pre rekodifikáciu súkromného práva.

V rámci pedagogickej činnosti je od roku 2005 po súčasnosť externou členkou pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky, od roku 2011 po súčasnosť členkou Komisie pre rigorózne skúšky na Katedre správneho a environmentálneho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave a od roku 2015 po súčasnosť členkou Komisie pre rekodifikáciu súkromného práva. V rokoch 2007 – 2015 pôsobila ako externá členka pedagogického zboru Paneurópskej vysokej školy práva v učebnom predmete: občianske právo procesné. Okrem uvedeného zabezpečovala vzdelávanie sudcov a iných zamestnancov pre azylové súdnictvo (2002 – 2003) a realizovala semináre pre nadáciu Úsmev ako dar o rodinnom práve (2003 – 2004).

Ako náhradná členka (od roku 2012 do roku 2019) a ako riadna členka (od roku 2019 po súčasnosť) zastupovala a zastupuje Slovenskú republiku v Európskej komisii pre demokraciu prostredníctvom práva (Benátskej komisii). V rokoch 2004 – 2008 zastupovala Slovenskú republiku v Európskej justičnej sieti v civilných veciach a v obchodných veciach.

Je autorkou a spoluautorkou Komentára k zákonu o Ústavnom súde Slovenskej republiky (C. H. Beck, 2020), Komentára k Správnomu súdnemu poriadku (C. H. Beck, 2018), Komentára k Občianskemu súdnemu poriadku, časti Správne súdnictvo (C. H. Beck, 2009 a 2012), učebnice Civilné právo procesné vydané nakladateľstvom Eurokódex (2010, 2013 a 2014), Komentára k vyhláške o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (advokátska tarifa) vydaného nakladateľstvom C. H. Beck v roku 2015, Veľkého komentára k Občianskemu zákonníku (C. H. Beck, 2015), Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku (C. H. Beck, 2016) a spoluautorkou a vedúcou autorského kolektívu Veľkého komentára k Správnomu súdnemu poriadku (C. H. Beck, 2017). Publikuje v odborných časopisoch a je aj autorkou niekoľkých desiatok článkov v domácich a zahraničných časopisoch. Pravidelne sa aktívne zúčastňuje na domácich a zahraničných konferenciách.

Za jej publikačnú činnosť v oblasti práva jej boli spoločnosťou Karlovarské právnické dny udelené ceny: SR 1. miesto – Správny súdny poriadok. Komentár (2018), Autorská cena – Civilný sporový poriadok. Komentár (2017), Autorská cena – Občiansky súdny poriadok – komentár (2015).

Ovláda český, anglický, nemecký a ruský jazyk.

Za sudkyňu Ústavného súdu Slovenskej republiky bola vymenovaná 10. júla 2014.

Od 1. marca 2019 do 17. apríla 2019 vykonávala úlohy predsedníčky Ústavného súdu Slovenskej republiky.

JUDR. JANA LAŠŠÁKOVÁ

sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1952

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ukončila v roku 1976 a následne vykonala rigoróznú skúšku z odboru občianskeho práva procesného. V rokoch 1976 – 1993 pôsobila v podnikovej sfére ako podniková

právnicička a neskôr ako vedúca právneho odboru. Podieľala sa na príprave zákona o komerčných právnikoch a po jeho schválení v Národnej rade Slovenskej republiky bola ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky v mesiaci marec 1991 vymenovaná do Dočasného výboru komerčných právnikov. Do zoznamu komerčných právnikov bola zapísaná v júni 1991, ale prax komerčnej právničky začala vykonávať od apríla 1993. Po zlúčení Komory komerčných právnikov s Advokátskou komorou sa v roku 2004 stala advokátkou. V decembri 2017 ukončila výkon advokácie.

Počas svojej právnej praxe pôsobila ako členka v Predsedníctve Komory komerčných právnikov, jej skúšobnej komisii a aj ako členka Stáleho rozhodcovského súdu Komory komerčných právnikov. V rokoch 2011 – 2017 bola členkou skúšobnej komisie Slovenskej advokátskej komory pre advokátske skúšky. Ako komerčná právnička vykonávala prednáškovú činnosť so zameraním na pracovné a obchodné právo pre právnické povolania a hospodársku sféru.

Je spoluautorkou Komentára k zákonu o Ústavnom súde Slovenskej republiky (C. H. Beck, 2020).

V roku 2002 bola zvolená za poslankyňu Národnej rady Slovenskej republiky, kde pôsobila necelých päť funkčných období. Vykonávala funkciu predsedníčky výboru na preskúmavanie rozhodnutí NBÚ, podpredsedníčku mandátového a imunitného výboru, ústavnoprávneho výboru a v rokoch 2012 – 2016 bola podpredsedníčkou Národnej rady Slovenskej republiky. Mandát poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky jej zanikol 13. decembra 2017.

Za sudkyňu Ústavného súdu Slovenskej republiky bola vymenovaná 14. decembra 2017.

JUDR. MIROSLAV DURIŠ, PHD.

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1966

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ukončil v roku 1988. V roku 1989 po rigorózných skúškach na Katedre trestného práva Právnickej fakulty Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach získal titul JUDr. V roku 2009 obhájil na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave dizertačnú prácu na tému „Probácia a mediácia ako jedna z foriem sociálnej práce v justícii“ a získal titul PhD.

Od roku 1988 pracoval na Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici ako právny čakaťel so zaradením na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš a o dva roky neskôr na Krajskom súde v Banskej Bystrici so zaradením ako právny čakaťel na Okresnom súde Liptovský Mikuláš.

Po vykonaní justičnej skúšky v roku 1990 bol Slovenskou národnou radou zvolený za sudcu z povolania. Do roku 1995 pôsobil ako sudca a predseda senátu Okresného súdu Liptovský Mikuláš pre trestné veci a od roku 1994 ako podpredseda trestného úseku Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

V roku 1995 bol vymenovaný za notára v Liptovskom Hrádku v obvode Okresného súdu Liptovský Mikuláš, neskôr so zmenou sídla notárskeho úradu v Liptovskom Mikuláši, kde pôsobil až do vymenovania za ústavného sudcu. V rokoch 2005, 2008, 2011 a 2014 bol konferenciou notárov zvolený (štyrikrát po sebe na trojročné obdobie) do Prezídia Notárskej komory Slovenskej republiky. Jeho členom bol od roku 2005 až do vymenovania za ústavného sudcu, keď sa tejto funkcie vzdal. V roku 2007 bol Prezídiom Notárskej komory Slovenskej republiky zvolený za jej prezidenta a uvedenú funkciu zastával v rokoch 2007 – 2011.

V rokoch 2007 – 2011 ako prezident Notárskej komory Slovenskej republiky zastupoval a reprezentoval slovenské notárstvo v Rade notárstiev Európskej únie (CNUE) so sídlom v Bruseli združujúcej 22 európskych notárstiev na báze latinského civilného práva, ako aj na zhromaždeniach členských notárstiev Medzinárodnej únie notárstva (UIN) združujúcej 87 notárstiev tzv. latinského typu z celého sveta.

V roku 2009 zastával jednoročný mandát člena Výkonnej rady pri Rade notárstiev Európskej únie so sídlom v Bruseli. Súbežne v roku 2009 zastával aj jednoročný mandát prezidenta Iniciatívy stredoeurópskych notárstiev.

Od roku 2006 pôsobil ako externý pedagóg na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave v študijných predmetoch: úvod do právnych disciplín, občianske a správne právo, európske a ústavné právo.

V roku 2006 bol Prezídiom Notárskej komory Slovenskej republiky navrhnutý ako kandidát na voľbu na sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky (Národnou radou Slovenskej republiky zvolený za kandidáta nebol), v roku 2014 bol opäťovne Prezídiom Notárskej komory Slovenskej republiky navrhnutý ako kandidát na voľbu na sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Je spoluautorom Komentára k zákonu o Ústavnom súde Slovenskej republiky (C. H. Beck, 2020).

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol vymenovaný 14. decembra 2017.

DOC. JUDR. PETER MOLNÁR, PHD.

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky

*1974

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach ukončil v roku 1997, o tri roky neskôr po rigorózných skúškach získal titul JUDr.

V rokoch 1997 – 2000 pracoval ako exekútorský koncipient a následne exekútorský kandidát. Odbornú skúšku súdneho exekútora zložil v roku 1999. Od roku 2001 začal vykonávať prax súdneho exekútora, v ktorej pôsobil až do vymenovania do funkcie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Od roku 2000 pedagogicky a vedecky pôsobí na Katedre občianskeho práva Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, kde v rokoch 2006 – 2009 absolvoval doktorandské štúdium (PhD.) a v roku 2016 mu bol po úspešnej habilitácii udeľený vedecko-pedagogický titul docent v odbore občianskeho práva. Je spolugarantom tohto študijného odboru a členom odborovej komisie doktorandského štúdia v študijnom odbore práva. Ako externý člen pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky sa od roku 2010 podieľa na odbornej príprave súčasných a budúcich sudcov a prokurátorov.

V rokoch 2010 – 2012 bol prezidentom Slovenskej komory exekútorov.

Bol členom Legislatívnej komisie Slovenskej komory exekútorov (2001 – 2005), Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov (2005 – 2007), Prezídia Slovenskej komory exekútorov (2007 – 2019), zástupcom Slovenskej komory exekútorov v Európskej justičnej sieti (EJN) pre občianske a obchodné veci (od 2010), členom Stálej rady Medzinárodnej organizácie súdnych exekútorov (UIHJ) v Paríži (2010 – 2012), Vedeckej rady Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave (2011 – 2014) a Vedeckej rady Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (od 2019).

Podieľal sa na novelizáciách Exekučného poriadku (2009 – 2016), rekodifikácii Občianskeho súdneho poriadku (2012 – 2015), novelizácii Notárskeho poriadku (2012), novelizácii zákona o rozhodcovskom konaní (2012) a zákona o dobrovoľných dražbách (2013). Je autorom a spoluautorom viacerých monografií, vysokoškolských učebníc, vedeckých prác a príspevkov publikovaných v domácich a zahraničných časopisoch a zborníkoch. Okrem iného je aj spoluautorom Komentára k zákonu o Ústavnom súde Sloven-

skej republiky (C. H. Beck, 2020).

Od augusta 2019 je zastupujúcim členom Európskej komisie pre demokraciu prostredníctvom práva (Benátskej komisie) za Slovenskú republiku.

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol menovaný 17. apríla 2019.

JUDR. LIBOR DUĽA

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1966

Právnickú fakultu Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach ukončil v roku 1988 a na základe rigorózneho skúšky získal v roku 1989 titul doktora práv.

Právnu prax začal ihneď po ukončení štúdia vykonávať v súdnicte, a to ako justičný čakatel Krajského súdu v Košiciach.

Do funkcie sudcu bol ustanovený v roku 1992 a pôsobil v nej na Mestskom súde Košice a Okresnom súde Košice I ako sudca, vo vyššej sudcovskej funkcii ako predseda senátu, následne ako predseda trestnoprávneho grémia a bol vymenovaný aj do funkcie podpredsedu Okresného súdu Košice I.

V roku 2009 sa stal sudcom Krajského súdu v Košiciach, na ktorom už v skoršom období absolvoval dvojročné dočasné prideľovanie na výkon funkcie sudcu.

V priebehu obdobia rokov 2008 a 2009 absolvoval sudcovskú stáž na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, počas ktorej bol poverený riadením odboru legislatívy trestného práva a väznenstva a následne bol poverený riadením sekcie legislatívy.

Od 1. júla 2010 sa JUDr. Libor Duľa stáva sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, od roku 2014 tiež predsedom senátu tohto súdu.

Na základe voľby sudcami od 29. septembra 2015 pôsobil vo funkcii predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky až do svojho vymenovania za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

V tomto období bol aj vedúcim revízie oddelenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (preverovanie aktuálneho stavu výkonu súdnictva súdmi Slovenskej republiky).

JUDr. Libor Duľa sa počas celej doby výkonu sudcovských funkcií v rozhodujúcej miere venoval trestnému súdnictvu. Významne sa podieľal na tvorbe dominantnej časti aktuálnej judikatúry Najvyš-

šieho súdu Slovenskej republiky v tejto oblasti, najmä v priebehu výkonu funkcie predsedu trestnoprávneho kolégia. Spolupracoval tiež na tvorbe návrhov zákonných legislatívnych úprav.

Je externým členom pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky, kde vykonáva aj lektorskú činnosť a je predsedom skúšobnej komisie Justičnej akadémie Slovenskej republiky pre justičné skúšky. Zároveň pôsobí ako člen skúšobného senátu Slovenskej advokátskej komory pre advokátske skúšky.

JUDr. Libor Duľa bol za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky vymenovaný 10. októbra 2019.

JUDR. PETER STRAKA

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1967

Gymnázium absolvoval v Krompachoch. Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika ukončil v roku 1989.

V roku 1990 sa stal justičným čakatelom na Krajskom súde v Košiciach a po zložení justičnej skúšky sa stal v roku 1993 sudcom Okresného súdu Prešov. Na Krajskom súde v Prešove pôsobil od jeho vzniku v roku 1997 a v rámci neho pôsobil od roku 2015 vo funkcii predsedu občianskoprávneho kolégia.

V období od roku 2006 až do roku 2010 vykonával stáž na legislatívnej sekcii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Participoval na viacerých novelách predpisov v oblasti súkromného práva, osobitne na príprave nového Občianskeho zákonníka v kodifikačnej komisii pod vedením profesora Lazara.

V rokoch 2012 až 2017 bol členom Súdnej rady Slovenskej republiky.

Osobitne sa venoval právnym aspektom rovnakého zaobchádzania v slovenskej realite, diskriminácii, inštitútu nemajetkovej ujmy a v tejto oblasti sa zúčastnil vedeckých projektov. V publikačnej oblasti rezonujú aktivity v oblasti ochrany slabšej strany sporu (spotrebitelia, zamestnanci, diskriminované osoby). Je spoluautorom Komentára k dobrovoľným dražbám. Uvedeným témam sa venoval aj ako externý lektor Justičnej akadémie Slovenskej republiky. Mimo justičnej sféry sa venoval lektorstvu najmä pre rezort hospodárstva a Inštitút bankového vzdelávania.

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol menovaný 10. októbra 2019.

JUDR. LADISLAV DUDITŠ

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky

*1968

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach ukončil v roku 1990, titul JUDr. získal v roku 2001 po vykonaní rigorózneho skúšky na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici.

Jeho profesionálna kariéra je spojená so všeobecným súdnictvom. V roku 1991 sa stal justičným čakaťom Krajského súdu v Košiciach. Po úspešnom vykonaní odbornej justičnej skúšky bol v júni 1993 zvolený za sudcu. Ako sudca pôsobil na Okresnom súde Košice I (1993 – 1997), Okresnom súde Košice II, kde súčasne vykonával aj funkciu podpredsedu súdu (1997 – 2007), a Krajskom súde v Košiciach (2008 – 2019).

V rokoch 2007 – 2008 absolvoval stáž sudcu na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, kde bol poverený riadením sekcie civilného práva.

Pôsobil ako národný zástupca Slovenskej republiky v Spoločnom dozornom orgáne pre EUROJUST v Haagu (2004 – 2007), ako kontaktný bod Európskej justičnej siete v civilných a obchodných veciach pri Európskej komisii v Bruseli (2004 – 2010) a v rokoch 2007 až 2019 zastupoval Slovenskú republiku v Európskej komisii pre efektívnosť súdnictva (CEPEJ) pri Rade Európy v Štrasburgu. Od roku 2016 je „*ad hoc*“ sudcom Európskeho súdu pre ľudské práva.

Od roku 2003 je externým spolupracovníkom Katedry občianskeho práva Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, od roku 2010 je externým členom pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky. Dlhodobo prednáša aj pre právnické profesionálne komory. Vo svojej prednáškovej činnosti sa venuje predovšetkým civilnému procesnému právu, exekučnému právu, občianskemu právu hmotnému a pracovnému právu. Pôsobil ako člen Komisie pre rekodifikáciu civilného procesného práva (2012 – 2015). Absolvoval viacero zahraničných študijných pobytov (Španielsko, Nemecko, Luxembursko, Kanada, USA, Dánsko, Veľká Británia).

V domácich odborných časopisoch publikoval viacero článkov. Bol členom autorských kolektívov 2. a 3. vydania Komentára k zákonu o dobrovoľných dražbách (C. H. Beck, 2013, 2018), Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku (C. H. Beck, 2016), Veľkého komentára k Správnomu súdnemu poriadku (C. H. Beck,

2018) a je spoluautorom Komentára k zákonu o Ústavnom súde Slovenskej republiky (C. H. Beck, 2020).

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol vymenovaný 10. októbra 2019.

JUDR. RASTISLAV KAŠŠÁK, PHD.

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky

*1977

V roku 2010 sa oženil s JUDr. Zuzanou Hrdou a majú jednu dcéru – Simonu.

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ukončil v roku 2001 a v roku 2005 po úspešnom priebehu rigorózneho konania získal titul JUDr.

V rokoch 2001 – 2005 pracoval ako právnik, resp. právny čakať/advokátsky koncipient v komerčno-právnej/advokátskej kancelárii CONSULTA v. o. s. Advokátsku skúšku zložil v roku 2005 a od tohto roku až do vymenovania do funkcie sudcu ústavného súdu pôsobil ako advokát (v rokoch 2005 – 2006 mal pozastavený výkon advokácie z dôvodu pracovného pomeru právnik v spoločnosti ANATEMA, s. r. o.).

V rokoch 2006 – 2009 pôsobil ako interný doktorand na Katedre správneho a environmentálneho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, kde v roku 2009 získal akademický titul „*philosophiae doctor*“ (PhD.) v odbore správneho práva a kde v rokoch 2008 – 2011 pôsobil vedecko-pedagogicky ako vysokoškolský pedagóg, resp. vedecký výskumný pracovník.

Od roku 2008 do súčasnosti pôsobí ako vysokoškolský pedagóg na Fakulte práva Paneurópskej vysokej školy, a to ako odborný asistent. V rokoch 2012 – 2014 bol vedúcim oddelenia správneho práva, finančného práva a práva životného prostredia Ústavu verejného práva. Na Fakulte práva Paneurópskej vysokej školy je okrem štátnicových komisií taktiež členom komisie pre rigorózne konanie, ďalej predsedom Disciplinárnej komisie Fakulty práva Paneurópskej vysokej školy a súčasne aj členom Vedeckej rady Fakulty práva Paneurópskej vysokej školy.

V rokoch 2007 až 2013 bol náhradníkom a členom Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory, pričom v rokoch 2010 – 2013 bol predsedom VII. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory a od roku 2017 až do vymenovania do funkcie sudcu ústavného súdu bol jej náhradníkom, resp. *ad hoc*

predsedom a členom disciplinárnych senátov. Od roku 2017 bol taktiež členom Pracovnej skupiny Slovenskej advokátskej komory pre verejné právo.

V rokoch 2012 – 2014 bol študentským ochrancom práv (študentským ombudsmanom) pre vysokoškolských študentov v Slovenskej republike. V rokoch 2013 – 2016 bol asistentom pre legislatívu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Alojza Hlinu.

V roku 2014 bol vymenovaný ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky za člena Disciplinárneho senátu Slovenskej komory exekútorov.

Dňa 11. mája 2016 bol vládou Slovenskej republiky vymenovaný za člena Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky (kde pôsobil až do vymenovania do funkcie sudcu ústavného súdu). Od 10. júla 2017 až do vymenovania do funkcie sudcu ústavného súdu bol taktiež členom Štátnej komisie pre voľby a kontrolu financovania politických strán.

Od roku 2016 je členom Rady editorov periodika The Central and Eastern European Legal Studies vydávaného v rámci The European Public Law Organization.

Je autorom a recenzentom viacerých odborných publikácií, vedeckých štúdií a odborných článkov venujúcich sa najmä problematike správneho práva, európskeho správneho práva, ako aj katastrálneho a pozemkového práva.

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol vymenovaný 10. októbra 2019.

DOC. JUDR. MARTIN VERNARSKÝ, PHD.

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1977

Vysokoškolské štúdium ukončil na Právnickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach v roku 2000 a v roku 2001 po úspešnom priebehu rigorózneho konania získal titul JUDr.

Od roku 2000 pôsobí ako vysokoškolský učiteľ na Fakulte verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. V pedagogickej a vedeckej sfére sa zameriava na vybrané odvetvia verejného práva, predovšetkým na správne právo a finančné právo.

V roku 2005 získal akademický titul PhD. v odbore správneho práva na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde mu bol po úspešnej habilitácii v rovnakom odbore v roku 2015 udelený vedecko-pedagogický titul docent.

V rokoch 2001 – 2014 bol členom Akademického senátu Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, v rokoch 2002 – 2010 a 2013 – 2014 pôsobil ako člen Akademického senátu Fakulty verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. V rokoch 2014 – 2015 vykonával funkciu dekana Fakulty verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Je členom Vedeckej rady Fakulty verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (od roku 2006), Vedeckej rady Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (od roku 2019), odborovej komisie doktorandského štúdia v odbore obchodného a finančného práva na Právnickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (od roku 2011) a odborovej komisie doktorandského štúdia v odbore verejnej politiky a verejnej správy na Fakulte verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach (od roku 2015).

Do roku 2019 pôsobil ako externý poradca Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Bol lektorom v rámci pozvaných školiacich aktivít pre sudcov správnych kolégií krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (2008, 2011, 2016).

Je autorom alebo spoluautorom viacerých monografií, vysokoškolských učebníc a príspevkov v zahraničných i domácich vedeckých časopisoch a zborníkoch. Je tiež spoluautorom Komentára k zákonu o Ústavnom súde Slovenskej republiky (C. H. Beck, 2020).

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol vymenovaný 10. októbra 2019.

JUDR. MILOŠ MAĎAR, PHD., LL.M.

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky
*1978

Vysokoškolské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici ukončil v roku 2002, kde o rok neskôr po úspešnej obhajobe rigorózneho konania a vykonaní rigorózneho skúšky získal titul iuris utriusque doctor – JUDr.

Po úspešnom absolvovaní doktorandského štúdia na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave získal v roku 2010 titul philosophiae doctor – PhD.

V roku 2013 po absolvovaní štúdia na Nottingham Trent University, Brno International Business School získal titul Master in Law – LL.M.

Od roku 2002 pôsobí na Právnickej fakulte Univerzity Matej Bela

v Banskej Bystrici, kde je členom Katedry trestného práva, kriminológie, kriminalistiky a forenzných disciplín, kde sa podieľa na výučbe najmä predmetov: trestné právo hmotné a trestné právo procesné. V roku 2018 bol za právnickú fakultu zvolený za člena Akademického senátu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Súčasne je členom Akademického senátu a členom Vedeckej rady Právnickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Bol členom riešiteľského kolektívu projektu Vedeckej grantovej agentúry Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky a Slovenskej akadémie vied (ďalej len „VEGA“) – Integrácia a unifikácia práva Európskej únie v oblasti trestného zákonodarstva a v súčasnosti je členom riešiteľského kolektívu v rámci projektu VEGA – Zavedenie vzájomného uznávania justičných rozhodnutí v trestných veciach do právneho poriadku Slovenskej republiky.

V roku 2005 s vyznamenaním absolvoval advokátske skúšky a od 1. januára 2006 je zapísaný do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory v súčasnosti s pozastavenou činnosťou. Počas advokátskej praxe sa zameriaval najmä na problematiku trestného a obchodného práva. V roku 2017 bol na Konferencii advokátov zvolený za člena Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory, následne Predsedníctvom Slovenskej advokátskej komory za člena Vzdelávacieho kolégia a za člena Pracovnej skupiny pre trestné právo Slovenskej advokátskej komory.

V roku 2018 sa stal národným školiťelom projektu DERAD (Protiradikalizácia prostredníctvom práva) a projektu TRAINING AID (Mobilné pomocné tímy na odhalenie a prevenciu eskalácie násilného radikalizmu) pre Slovenskú republiku. V roku 2019 sa zúčastnil zahraničnej pracovnej mobility na Istanbul Üniversitesi v Turecku. Ja autorom alebo spoluautorom niekoľkých desiatok vedeckých a odborných prác v domácich a zahraničných časopisoch alebo zborníkoch, vysokoškolských učebníc a monografií.

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol menovaný 10. októbra 2019.

JUDR. ROBERT ŠORL, PHD.

sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky

*1976

V roku 1994 začal študovať na Univerzite Komenského v Bratislave dva študijné odbory. Štúdium histórie a nemeckého jazyka na

filozofickej fakulte však zanechal a pokračoval len v štúdiu práva na právnickej fakulte. Štúdium ukončil v roku 1999.

Následne pracoval ako asistent a odborný asistent na Katedre právnych dejín Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Zároveň od roku 2000 pracoval ako advokátsky koncipient u viacerých advokátov v Bratislave. V rámci štúdia právnych dejín absolvoval v novembri 2000 rigoróznú skúšku s témou práce „Pramene občianskeho práva v období prvej Československej republiky“. V roku 2005 obhájil dizertačnú prácu na tému „Vývoj súkromného práva na Slovensku v rokoch 1848 – 1950“ a po vykonaní dizertačnej skúšky v odbore dejín štátu a práva mu bola priznaná vedecko-akademická hodnosť philosophiae doctor. V roku 2005 zložil advokátsku skúšku s hodnotením prospel výborne a po vykonaní sľubu advokáta bol 1. augusta 2006 zapísaný do zoznamu advokátov.

Krátko na to po absolvovaní výberového konania sa v januári 2007 stal sudcom Okresného súdu Prievidza. Na tomto súde bol v septembri 2009 vymenovaný za predsedu spoločného občianskoprávneho grémia. Túto funkciu zastával do marca 2012, keď bol vymenovaný za predsedu Okresného súdu Prievidza. Ako sudca rozhodoval občianske, obchodné, exekučné a rodinné veci. Okrem toho mu boli ako sudcovi pre prípravné konanie pridelené aj trestné veci.

Popri práci na súde sa zúčastňoval činnosti Rekodifikačnej komisie pre Občiansky súdny poriadok. V roku 2018 sa stal externým členom pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky. Vo svojej prednáškovej činnosti sa zameriava na otázky civilného práva a efektivity súdneho rozhodovania. V júni 2019 mu Právnická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave udelila pamätnú medailu za vedeckú spoluprácu.

Počas celej svojej profesionálnej kariéry publikoval prevažne štúdiu z právnej histórie, civilného, či už hmotného, alebo procesného práva. V poslednom období sa rozsiahlo publikačne vyjadril k otázkam problémov a reforiem slovenskej justície. Okrem toho bol súčasťou autorských kolektívov komentárov Obchodného zákonníka a Civilného sporového poriadku.

Za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky bol menovaný 30. septembra 2020.

ROZHODOVACIA ČINNOSŤ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. ROZHODNUTIA O SÚLADE PRÁVNÝCH PREDPISOV

PL. ÚS 4/2018 Z 12. FEBRUÁRA 2020 – ŠTÁTNE CENY

Predmetom prieskumu ústavného súdu bol zákon, na základe ktorého je predseda Národnej rady Slovenskej republiky oprávnený udeľovať štátnu cenu Jozefa Miloslava Hurbana a vláda Slovenskej republiky štátnu cenu Alexandra Dubčeka. Spornou otázkou bolo, či je predmetný zákon v súlade s ústavou, v zmysle ktorej môže vyznamenania udeľovať výlučne prezident Slovenskej republiky okrem prípadu, ak sa sám rozhodne splnomocniť na udelenie vyznamenania iný štátny orgán. Ústavný súd tiež skúmal namietané nedostatky týkajúce sa prijímania napadnutého zákona, teda že zákon mal byť prijatý bez riadnej dôvodovej správy.

K ústavnému pojmu vyznamenaní

Ústavný súd v prvom rade zisťoval, či štátne ceny možno považovať za vyznamenania, ktoré podľa ústavy udeľuje prezident Slovenskej republiky.

Na základe porovnania štátnych cien a vyznamenaní ústavný súd

dospel k záveru, že štátne ceny nie sú vyznamenaniami, ale ide o iný, osobitný druh verejného uznania, ktorý môžu udeľovať aj iné štátne orgány.

Ak ide o rozdiely, vyznamenania a štátne ceny mali odlišný historický vývoj, pričom výrazne odlišná je ich právna úprava aj v súčasnosti. Odlišnosti predovšetkým spočívajú v tom, že výlučne prezident ako hlava štátu udeľuje vyznamenania v mene Slovenskej republiky, zatiaľ čo štátne ceny podľa napadnutého zákona sú udeľované v mene predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo vlády Slovenskej republiky. Vzhľadom na túto skutočnosť sú vyznamenania vyšším stupňom ocenenia ako štátne ceny. Okrem toho len s vyznamenaním je spojené právo nosiť viditeľný znak vyznamenania (insígnie) a tiež platí, že s vyznamenaniami na rozdiel od štátnych cien nie je spojené žiadne peňažné ocenenie.

Ústavný súd tak pri svojom hodnotení dospel k záveru, že prijatím napadnutého zákona nedošlo k porušeniu ústavy, teda nedošlo k zásahu do práva prezidenta na udeľovanie vyznamenaní.

K tvrdeným nedostatkom pri prijímaní zákona

Ústavný súd k tejto časti námietok uviedol, že hoci bola dôvodová správa k prijímanému zákonu pomerne stručná, z obsahové-

ho hľadiska zodpovedala zákonom stanoveným požiadavkám. Námietky preto v tejto časti neboli dôvodné. Ústavný súd navyše dodal, že hoci je v jeho právomoci za protiústavný vyhlásiť zákon aj z dôvodu nedostatkov pri jeho prijímaní, tak chýbajúca alebo neúplná dôvodová správa by takého rozhodnutie mohla odôvodniť len vo výnimočných prípadoch.

Záver

Vzhľadom na už uvedené skutočnosti ústavný súd návrhu nevyhovel.

PL. ÚS 16/2018 Z 2. APRÍLA 2020 – KOMPENZÁCIA ŤAŽKÉHO ZDRAVOTNÉHO POSTIHNUTIA

Konanie sa v predmetnej veci začalo na návrh verejnej ochrankyne práv, ktorá namietala, že ustanovenia zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia (zákona č. 447/2008 Z. z.) porušujú ústavný princíp rovnosti v dôstojnosti a zákaz diskriminácie, teda nerovnakého zaobchádzania, z dôvodu veku. V zmysle týchto ustanovení totiž peňažný príspevok na osobnú asistenciu bolo možné poskytovať najskôr od 6. roku veku, zároveň nebolo možné o tento príspevok požiadať po dovŕšení 65. roku veku. Podobne peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla bolo možné poskytnúť, len ak osoba s ťažkým zdravotným postihnutím požiadala o poskytnutie tohto peňažného príspevku najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom dovŕši 65 rokov veku. Predmetná úprava bola podľa navrhovateľky v rozpore aj s medzinárodnými zmluvami týkajúcimi sa práv osôb so zdravotným postihnutím.

K princípu rovnosti a k zákazu nerovnakého zaobchádzania z dôvodu veku

Napadnuté ustanovenia sa v zmysle argumentácie ústavného súdu týkali práva na poskytnutie pomoci z dôvodu zdravotného postihnutia, ktoré vyplývalo z medzinárodných dohôd záväzných pre Slovenskú republiku.

Bolo preto potrebné preskúmať, či ide skutočne o diskrimináciu z dôvodu veku, teda či dotknuté osoby sú okrem veku v inak rovnakom či porovnateľnom postavení ako tí, ktorým sa predmetné príspevky priznávajú. Ústavný súd uviedol, že cieľom predmetného príspevku je podpora sociálneho začlenenia do spoločnosti za aktívnej účasti osoby so zdravotným postihnutím. V tomto ohľade je situácia ťažko zdravotne postihnutých osôb do 6. roku života a po 65. roku porovnateľná so situáciou ostatných zdravotne ťažko postihnutých osôb.

Ústavný súd preto uzavrel, že napadnutá právna úprava odlišne zaobchádza s určitými skupinami osôb na základe ich veku.

Následne ústavný súd skonštatoval, že už uvedený zásah do práv

dotknutých osôb by mohol sledovať iba cieľ šetrenia rozpočtových prostriedkov, ktorý však nemožno v danom prípade považovať za ústavne akceptovateľný. Štát totiž musí garantovať rovnosť v zaobchádzaní s osobami nachádzajúcimi sa v rovnakých, resp. porovnateľných situáciách.

Záver

Ústavný súd na základe uvedeného rozhodol, že napadnuté zákonné ustanovenia nie sú v súlade s ústavou.

PL. ÚS 19/2017 Z 8. JÚLA 2020 – PLATBY ZA DODÁVKU ELEKTRINY

Skupina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky napadla ustanovenia vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚPSO“), ktoré upravovali povinnosť hradiť platby za systémové služby a za prevádzku systému ako súčasť ceny za dodávku elektriny. Podľa navrhovateľov bola povinnosť hradiť uvedené platby zavedená bez akejkoľvek opory v zákone, čo bolo v rozpore s ústavou, v zmysle ktorej možno povinnosti ukladať len zákonom alebo na základe zákona. Ďalšou výhradou bola skutočnosť, že subjekty platiace uvedené platby nemajú žiadnu možnosť napadnúť výšku týchto platieb v konaní pred súdom, čím malo byť porušené ústavné právo na súdnu ochranu.

K nedostatku zákonnej opory pre vydanie vyhlášky

Ústavný súd konštatoval, že po začatí konania boli prijaté zákony, ktoré upravili platby za systémové služby a za prevádzku systému, a to vrátane definície ich povahy a obsahu, čím sa stala námietka nedostatku zákonnej opory neodôvodnenou.

K nemožnosti napadnúť stanovené platby

V tejto časti rozhodnutia ústavný súd zdôraznil, že navrhovateľmi napadnuté ustanovenia vyhlášky ÚPSO sa nijako netýkali procesu stanovenia sporných platieb, pričom rozhodnutie ÚPSO o výške platieb ani nepodlieha súdnej kontrole. Výhrady v tejto časti návrhu týkajúce sa súdnej ochrany preto neboli dôvodné.

Záver

Ústavný súd návrhu nevyhovel.

PL. ÚS 18/2017 ZO 4. NOVEMBRA 2020 – VYVLASTNENIE POZEMKOV PRE STAVBU DIAĽNIC A CIEST

Predmetom prieskumu ústavného súdu v danej veci boli ustanovenia zákona, ktorý upravuje jednorazové mimoriadne opatrenia pri výstavbe diaľnic a ciest pre motorové vozidlá (zákona

č. 669/2007 Z. z.). Podľa skupiny poslancov, ktorí podali návrh na začatie konanie, boli protiústavné jednak tie časti zákona, ktoré upravovali tzv. predbežnú držbu, ako aj ustanovenia, v zmysle ktorých podanie žaloby proti rozhodnutiu o predbežnej držbe alebo o vyvlastnení nemá za následok odklad vykonateľnosti týchto rozhodnutí. Podľa navrhovateľov napadnuté ustanovenia nerešpektovali ústavou zaručené právo na ochranu majetku.

K predbežnej držbe

Predbežná držba umožňuje výstavbu diaľnic aj na pozemkoch, ktoré ešte nie sú vyvlastnené, a to aj na základe neprávoplatného rozhodnutia o predbežnej držbe.

Ústavný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že existencia verejného záujmu na vyvlastnení pozemku sa musí v zmysle príslušného zákona preukázať už pri rozhodovaní o predbežnej držbe, nie teda až v konaní o vyvlastnení. Aj keď je možné začať so stavebnými prácami na pozemku ešte pred tým, ako rozhodnutie o predbežnej držbe nadobudne právoplatnosť, táto skutočnosť je vyvážená tým, že vlastník má od uvedeného momentu právo na náhradu za užívanie jeho nehnuteľnosti, a teda za obmedzenie svojho vlastníckeho práva. Zároveň je možné vykonať len také práce, pri ktorých je možný návrat do pôvodného stavu, t. j. stavu pred rozhodnutím o predbežnej držbe. Rozhodnutie tiež nijako nepredurčuje výsledok konania o vyvlastnení.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa ústavného súdu predbežná držba ústavne prijateľným obmedzením vlastníckeho práva.

K súdnej ochrane

V tejto časti rozhodnutia ústavný súd zdôraznil, že v prípade rozhodnutia o predbežnej držbe alebo o vyvlastnení by ústavne zakotvené právo na súdnu ochranu bolo zaručené len vtedy, ak by po podaní žaloby mohol samotný súd rozhodnúť o tom, či sú dané dôvody, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí. Keďže to sporná právna úprava vylučovala, bola v tejto časti v rozpore s ústavou.

Záver

Ústavný súd návrhu vyhovel len v tej časti, v ktorej sa týkal súdnej ochrany vlastníkov vyvlastňovaných pozemkov.

PL. ÚS 9/2018 ZO 4. NOVEMBRA 2020 – MINIMÁLNY STAROBNÝ DÔCHODOK

Ústavný súd na návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky posudzoval ustanovenia zákona o sociálnom zabezpečení (zákona č. 461/2003 Z. z.), ktoré upravovali minimálny starobný dôchodok. V zmysle napadnutých ustanovení bola minimálna výška dôchodku zabezpečená len pre starobných dôchod-

cov poberaúcich dôchodok z I. (štátneho) piliera dôchodkového zabezpečenia. Pre starobných dôchodcov poberaúcich dôchodok aj z II. (súkromného) piliera dôchodkového zabezpečenia táto suma nebola garantovaná, ale znižovala sa pomerne podľa výšky, v akej si prispievali na dôchodkové sporenie v II. pilieri. Podľa navrhovateľov mala byť takáto úprava minimálneho dôchodku v rozpore s ústavou, pretože právo na minimálny dôchodok v rovnakej výške má patriť všetkým, ktorí majú na starobný dôchodok nárok.

K právu na primerané hmotné zabezpečenie v starobe

Ústava vo svojom článku 39 ods. 1 zakotvuje právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe, ktoré je spolu s inými sociálnymi právami realizovateľné len v medziach zákonov, ktoré ich bližšie upravujú. Je to z dôvodu, že zabezpečenie týchto práv „druhej generácie“ závisí od možností štátu. Zákonodarcu tak má pomerne širokú mieru úvahy pri stanovení rozsahu týchto práv, táto miera ale nie je neobmedzená. Okrem iného musí zákonodarcu rešpektovať a) princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 ústavy); b) zákaz diskriminácie (nerovnakého zaobchádzania) okrem iného aj z dôvodu „iného postavenia“ (čl. 12 ods. 2 ústavy) a c) tiež zákaz spôsobenia ujmy z dôvodu uplatňovania svojich práv (čl. 12 ods. 4 ústavy).

Ústavný súd pri skúmaní dotknutej právnej úpravy vychádzal z toho, že minimálny starobný dôchodok má zabrániť, aby sa starobní dôchodcovia dostali do stavu hmotnej núdze, teda cieľom je ochrana ľudskej dôstojnosti. Uvedené úzko súvisí s ústavným princípom rovnosti, pretože všetci ľudia sú si v ľudskej dôstojnosti rovní. Ústavný súd preto skonštatoval, že súčasťou ústavného práva na hmotné zabezpečenie v starobe je aj právo na minimálny starobný dôchodok, ktorý má byť zabezpečený v rovnakej miere všetkým starobným dôchodcom.

Úprava minimálneho dôchodku podľa napadnutej právnej úpravy však tento princíp nerešpektovala vo vzťahu k časti starobných dôchodcov, ktorí boli oproti iným dôchodcom v inom postavení len preto, lebo využili zákonom danú možnosť, aby si na dôchodok sporili aj v II. pilieri. V dôsledku toho bol porušený zákaz nerovnakého zaobchádzania z dôvodu iného postavenia a tiež bol porušený zákaz spôsobenia ujmy na základe toho, že si dotknuté osoby uplatnili svoje práva.

Záver

Ústavný súd skonštatoval, že napadnutá právna úprava je v rozpore s ústavou.

PL. ÚS 14/2020 ZO 4. NOVEMBRA 2020 – EXEKUČNÁ IMUNITA

Na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa predmetom konania pred ústavným súdom stali ustanovenia zákona o poskytovaní zdravotnej starostlivosti (zákona č. 578/2004 Z. z.).

Tieto ustanovenia vylučovali z možnosti postihnúť núteným výkonom súdneho rozhodnutia (exekúciou) majetok organizácií zriadených na poskytovanie zdravotnej starostlivosti štátom, obcou alebo samosprávnym krajom, ako aj finančné prostriedky na účtoch týchto organizácií a finančné prostriedky, ktoré sú určené pre tieto organizácie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Uvedené vylúčenie malo trvať do 31. decembra 2020.

Navrhovateľ to považoval za protiústavné, pretože napadnutá právna úprava zvýhodnila už uvedené organizácie oproti iným, súkromným subjektom poskytujúcim zdravotnú starostlivosť; ohrozila právo na majetok a právo na súdnu ochranu osôb, ktoré si nemohli svoje nároky uplatniť v exekúcii; a táto právna úprava podľa navrhovateľa mala aj spätnú pôsobnosť, teda sa týkala aj práv vzniknutých pred jej prijatím.

K princípu rovnosti a právu na majetok

Ústavný súd skonštatoval, že dotknutá právna úprava je zásahom do princípu rovnosti (čl. 12 ods. 2 ústavy) a aj do práva na majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy), pretože znemožnila exekúciu len určitého okruhu organizácií, čím zároveň sťažila nútené vymożenie majetkových práv osôb, ktoré mali voči týmto organizáciám pohľadávky. Na základe uvedeného potom ústavný súd vykonal prieskum, či je tento zásah v súlade s ústavou. Predmetná právna úprava sledovala legitímny cieľ, ktorým bola ochrana zdravia a života ľudí, pričom na dosiahnutie tohto cieľa bola spôsobilá. Problémom však bolo, že takto pôsobila len vo vzťahu k verejným, nie súkromným subjektom. Okrem toho na dosiahnutie sledovaného cieľa nebola právna úprava nevyhnutná, pretože bránila exekúciu akéhokoľvek majetku dotknutých verejných organizácií, teda aj takého majetku, ktorý neslúžil priamo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd uzavrel, že zákonodarcu mohol zasiahnuť do princípu rovnosti a práva na majetok aj menej závažným spôsobom, a preto skúmaná právna úprava ako neprimeraná neprešla testom ústavnosti.

K právu na súdnu ochranu a k spätnej pôsobnosti

Právna úprava zasahovala aj do práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), do ktorého patrí aj možnosť vymôcť si pohľadávku prostredníctvom exekúcie. Z tejto možnosti boli veritelia dotknutých organizácií vylúčení. Tento zásah nebol v súlade s ústavou z rovnakých dôvodov, ako to bolo už uvedené, teda z dôvodu jeho neprimeranosti. Ústavný súd tiež v súlade s navrhovateľom uzavrel, že táto právna úprava pôsobila spätne, čo je v rozpore s princípom právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy).

Záver

Ústavný súd návrhu generálneho prokurátora vyhovel a rozhodol, že právna úprava je v rozpore s ústavou.

PL. ÚS 6/2019 Z 18. NOVEMBRA 2020 – ZMENA DODÁVATEĽA TEPLA

Konanie sa začalo na návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, ktorí namietali, že zákon o tepelnej energetike (zákon č. 657/2004 Z. z.) zvýhodňuje doterajších dodávateľov tepla, ktorí v správnom konaní o skončení dodávky tepla podávajú záväzné stanovisko, v dôsledku čoho môžu uprednostniť svoj záujem a znemožniť skončenie doterajšej dodávky tepla, a tým aj začatie dodávky tepla od nových dodávateľov. Táto skutočnosť bola podľa navrhovateľov v rozpore s ústavným právom na podnikanie a s ústavným princípom trhovej ekonomiky a zároveň porušovala ochranu práv účastníkov správneho konania.

K zásahu do práva na podnikanie a k princípu trhovej ekonomiky

Právo podnikat' je spolu s ďalšími hospodárskymi, sociálnymi a kultúrnymi právami do značnej miery závislé od existujúcich možností spoločnosti a realizuje sa v medziach zákonov, ktoré sú prijímané na vykonanie príslušných ústavných článkov. Ide teda o takzvané právo „druhej generácie“, pri ktorom má zákonodarcu širšiu, nie však neobmedzenú mieru voľnosti, pretože nemôže obmedziť samotnú podstatu tohto práva, teda ho úplne poprieť. Pri zásahu do tohto práva ústavný súd sleduje, či zásah sleduje legitímny cieľ a či je na dosiahnutie tohto cieľa rozumným prostriedkom.

Ústavný súd súhlasil s navrhovateľmi v tom, že napadnutá právna úprava je zásahom do práva na podnikanie v zmysle čl. 35 ústavy, ktorého základným predpokladom je voľnosť vstupu podnikateľov na trh. Táto voľnosť je v danom prípade obmedzená tým, že sa vyžaduje záväzné stanovisko doterajšieho dodávateľa tepla, čo je sťaženie, nie však úplné popretie práva podnikat' v oblasti tepelnej energetiky. Záväznosť stanoviska na druhej strane nie je v zmysle napadnutej právnej úpravy absolútna a účastník správneho konania môže dosiahnuť zmenu tohto stanoviska podaním námietok.

Už uvedené obmedzenie práva podnikat' sleduje udržanie bezpečnosti dodávky tepla, čo je z hľadiska ústavy legitímnym cieľom. Pre dosiahnutie tohto cieľa je toto obmedzenie rozumným prostriedkom, pretože doterajší dodávateľ podáva záväzné stanovisko len v presne vymedzených prípadoch, ak sa zasahuje do ochranného pásma sústavy tepelných zariadení, ktorú dodávateľ prevádzkuje, alebo ak sa zasahuje priamo do zariadení, ktoré takúto sústavu tvoria.

Na základe zhodnotenia napadnutej právnej úpravy teda ústavný súd skonštatoval, že zásah do práva podnikat' je v súlade s ústavou a neporušuje ani ústavný princíp trhovej ekonomiky.

K právam účastníkov správneho konania

Ústavný súd vo vzťahu k tvrdeniam, že sporná právna úprava obmedzuje práva účastníkov správneho konania, uviedol, že odbe-

ratelia majú právo byť účastníkmi správneho konania so všetkými z toho plynúcimi zárukami. Medzi tieto záruky patrí aj právo podať námietky proti záväznému stanovisku doterajšieho dodávateľa tepla, ako to už bolo už uvedené, o ktorých rozhoduje nadriadený správny orgán. Podľa ústavného súdu nedochádza k žiadnemu obmedzeniu procesných práv účastníkov správneho konania, teda nejde o porušenie ich ústavou zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu.

Záver

Ústavný súd návrhu skupiny poslancov nevyhovel.

PL. ÚS 23/2019 Z 9. DECEMBRA 2020 – MEDZINÁRODNÉ ÚNOSY DETÍ

Skupina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky pred ústavným súdom napadla ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v zmysle ktorých je možné podať návrh na obnovu konania vo veciach týkajúcich sa návratu maloletých do cudziny, pokiaľ jeden z rodičov týchto maloletých z cudziny neoprávnene premiestnil na územie Slovenskej republiky (tzv. medzinárodné únosy detí).

Navrhovatelia uviedli, že účelom konaní o medzinárodných únosoch detí je rozhodnutie o tom, v ktorej krajine má dieťa obvyklý pobyt a v ktorej sa preto bude rozhodovať o úprave rodičovských práv. Z tohto dôvodu by mali byť tieto konania rýchle, ak je však daná možnosť obnovy konania, teda možnosť znova preskúmať už raz právoplatne skončenú vec, potom je to v rozpore s požiadavkou rýchleho konania. V dôsledku toho podľa navrhovateľov dochádza k porušovaniu princípu právnej istoty a práv detí a rodičov, ktoré vyplývajú z ústavy a medzinárodných dohôd.

K obnove konania v konaniach o medzinárodných únosoch detí

Ústavný súd pri hodnotení napadnutej právnej úpravy poukázal na skutočnosť, že obnova konania je vhodným nástrojom na odstránenie pochybení, ak ich po skončení konania pred vnútroštátnymi súdmi konštatujú súdy medzinárodné, osobitne Európsky súd pre ľudské práva.

Obnova konania síce je zásahom do právoplatného rozhodnutia, a teda aj do princípu právnej istoty, tento princíp však nemá neobmedzenú platnosť a musí ustúpiť pred potrebou poskytnúť ochranu účastníkom konania vtedy, ak je potrebné opätovne vec preskúmať z dôvodu možného porušenia ich práv.

Obnova konania by mohla byť tiež v rozpore s požiadavkou rýchlosti konania, uplatní sa však len vo výnimočných situáciách, pričom v takýchto situáciách s predĺžením konania rátajú aj príslušné medzinárodné dohovory. Samotné ustanovenia týkajúce sa obnovy pritom zaručujú, aby sa obnova konania nezneužívala na

neodôvodnené predlžovanie súdnych konaní, pretože otvoreniu už skončeného konania musí predchádzať osobitné rozhodnutie o tom, či sa obnova tohto konania vôbec povolí.

Ústavný súd sa vyjadril aj k povahe rozhodnutia v konaniach o medzinárodných únosoch, ktoré nemá len predbežný charakter, ale je rozhodnutím týkajúcim sa práv účastníkov konania, kde je možnosť obnovy konania prípustná.

Možnosť podať návrh na obnovu konania podľa ústavného súdu nie je ani prostriedkom, ktorým by bolo možné ovplyvniť hodnotenie skutočností, kde má dieťa obvyklý pobyt, a tým aj ovplyvniť, ktorý súd bude o úprave práv rodičov a detí rozhodovať. Možné predĺženie pobytu dieťaťa na území Slovenskej republiky v dôsledku obnovy konania totiž nie je samo osebe v tejto otázke rozhodujúce.

Záver

Ústavný súd z uvedených dôvodov návrhu nevyhovel.

II. ROZHODNUTIA VO VECIACH TÝKAJÚCICH SA VOLIEB DO NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

PL. ÚS 10/2020 Z 29. APRÍLA 2020 – VÝZNAM NAMIETANÝCH VOLEBNÝCH NEDOSTATKOV

Politická strana Vlasť sa svojím návrhom na začatie konania domáhala, aby ústavný súd vyhlásil za neplatné voľby do Národnej rady Slovenskej republiky konané 29. februára 2020. Namietala, že v jej prospech nebolo započítaných spolu 99 hlasov.

K prieskumu ústavnosti volieb

Ústavný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na svoju doterajšiu rozhodovaciu činnosť, z ktorej vyplýva, že rozhodnutie voličov ako nositeľov moci môže ústavný súd zmeniť len vo výnimočných prípadoch. Pri prieskume volieb je v prvom rade potrebné vziať do úvahy, aký vplyv by na výsledky volieb mali namietané porušenia ústavy alebo zákona. Neplatnosť volieb totiž môže spôsobiť len také porušenie predpisov, ktoré by mohlo mať vplyv na konečný výsledok volieb. Nie každá námietka proti priebehu volieb je tak spôsobilá spochybniť platnosť volieb.

V preskúvanom prípade ústavný súd zistil, že politická strana Vlasť získala podľa výsledkov sčítania 84 507 hlasov a pre prekorenanie hranice piatich percent odovzdaných hlasov vo voľbách, a teda pre vstup do Národnej rady Slovenskej republiky, by táto strana potrebovala ďalších 59 569 hlasov.

Ak teda navrhovateľka uvádza skutočnosti, ktoré spochybňujú nezapočítanie necelých sto hlasov, tieto by ani v prípade, ak by boli preukázané, nemali na výsledok volieb vplyv. Navrhovateľka preto v danom prípade neunesla bremeno tvrdenia, t. j. neuviedla také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť platnosť volieb.

Záver

Ústavný súd návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený.

PL. ÚS 11/2020 Z 29. APRÍLA 2020 – DÔVODY SPÔSOBILÉ SPOCHYBNIŤ PLATNOSŤ VOLIEB

Politické strany Progresívne Slovensko a Spolu – občianska demokracia ako volebná koalícia napadli platnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky konaných 29. februára 2020. Svoj návrh odôvodnili tým, že a) v minimálne 631 volebných okrskoch nebolo ich kandidátom započítaných 872 preferenčných hlasov; b) minimálne v 189 prípadoch bolo porušené právo voliť poštou zo zahraničia; c) v niektorých volebných okrskoch bol počet neplatných hlasov vysoko nad celoštátnym priemerom, čo nasvedčuje nesprávnemu vyhodnoteniu volebných lístkov v týchto okresoch; d) v už uvedených okrskoch bol oproti celoštátnemu priemeru vyšší aj počet prevzatých a neodovzdaných volebných lístkov, pričom v týchto okrskoch boli aj volebné výsledky ich volebnej koalície nižšie ako priemer, resp. v niektorých z týchto okrskov nemali oficiálne žiadne volebné hlasy a počet takýchto sporných neodovzdaných, resp. podľa navrhovateľiek skôr nezapočítaných hlasov predstavoval 1 457 s tým, že volebnej koalícii chýbalo pre vstup do Národnej rady Slovenskej republiky len 926 hlasov; a e) došlo k menej priaznivému zaobchádzaniu s ich volebnou koalíciou, ktorá podľa zákona potrebovala pre vstup do Národnej rady Slovenskej republiky dosiahnuť hranicu siedmich percent odozvaných hlasov, zatiaľ čo iné strany, ktoré na svojej kandidátke mali aj kandidátov z ďalších politických strán, potrebovali len päť percent hlasov.

K preferenčným hlasom

Ústavný súd v tejto časti odôvodnenia zdôraznil, že ani v prípade, ak by kandidátom volebnej koalície neboli započítané preferenčné hlasy, nemalo by to vplyv na počet hlasov pre volebnú koalíciu. Posudzovanie platnosti hlasov pre politickú stranu alebo koalíciu totiž vychádza z iných hľadísk ako posudzovanie preferenčných hlasov. Aj v prípade, ak by preferenčný hlas nebol platný, mohol by, naopak, byť platný hlas pre politickú stranu alebo koalíciu.

Ústavný súd pripomenul svoju judikatúru, v zmysle ktorej môžu platnosť volieb spochybniť len také námietky, ktoré majú vplyv na výsledok volieb. Tvrdenie o preferenčných hlasoch však nemalo vplyv na posúdenie počtu hlasov, teda ani na výsledok volieb, a nemohlo preto spochybniť ani platnosť volieb.

K porušeniu práva voliť poštou

Ani v tomto prípade tvrdené porušenie volebných pravidiel nemohlo mať vplyv na výsledky volieb, pretože volebnej koalícii chýbalo pre vstup do Národnej rady Slovenskej republiky 926 hlasov, teda ani prípadné porušenie práva hlasovať poštou zo zahraničia v 189 prípadoch by výsledky volieb, a teda ich platnosť neovplyvnilo.

K počtu neplatných hlasov

Keďže v návrhu neboli uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o porušení volebných predpisov, v tejto časti neboli tvrdenia navrhovateľiek spôsobilé spochybniť platnosť volieb, pretože len samotné štatistické ukazovatele nič nehovoria o tom, či bol priebeh volieb v súlade s ústavou a príslušnými zákonmi.

K počtu neodovzdaných hlasov

Aj k tejto časti návrhu ústavný súd konštatoval, že len samotné štatistické údaje na spochybenie platnosti volieb nie sú dostatočné.

K menej priaznivému zaobchádzaniu

Ústavný súd tu poukázal na skutočnosť, že zákonná úprava jednoznačne umožňuje, aby na kandidátnej listine politickej strany, ale aj volebnej koalície kandidovali aj členovia iných politických strán alebo osoby, ktoré nie sú členmi žiadnej politickej strany.

Rovnako jednoznačne sú v zákone upravené aj rozdielne podmienky pre vstup politickej strany a volebnej koalície do Národnej rady Slovenskej republiky, pokiaľ ide o počet získaných hlasov.

Z tohto hľadiska teda nedošlo k žiadnemu porušeniu volebných predpisov. Otázku, či sú samotné predpisy, ktoré boli dodržané, v súlade s ústavou, je možné riešiť len v inom druhu konania, a to v konaní o súlade právnych predpisov.

Záver

Ústavný súd návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený.

III. ROZHODNUTIE VO VECI VOLIEB PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

PL. ÚS 16/2019 Z 2. APRÍLA 2020 – PODPORA KANDIDÁTOV V PREZIDENTSKÝCH VOL'BÁCH

Jeden z neúspešných kandidátov napadol ústavnosť a zákonnosť oboch kôl volieb prezidenta Slovenskej republiky, ktoré sa konali

16. marca 2019, resp. 30. marca 2019. Namietal, že zvolenú kandidátku priamo podporil iný kandidát, ktorý odstúpil, pričom jej umožnil využiť aj svoje plagátové plochy, čím mal byť obídenný aj zákonom stanovený strop výdavkov na volebnú kampaň. Druhým dôvodom bola skutočnosť, že v prezidentských voľbách bol vydaný neobvykle vysoký počet volebných preukazov, ktoré umožňujú voliť mimo miesta trvalého pobytu.

K podpore iných kandidátom

Ústavný súd uviedol, že príslušné zákony nijako neobmedzujú možnosť odstupujúcich kandidátov podporiť iných kandidátov, pričom táto podpora môže mať aj priamu formu odporúčania voliť konkrétneho kandidáta.

V danom prípade neboli porušené ani predpisy týkajúce sa výdavkov na volebnú kampaň, pri ktorých ústavný súd zdôraznil, že ich hlavným účelom je zaistiť prehľadnosť financovania kampane. Ústavný súd si vyžiadal stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorého úlohou je dozerať na dodržanie ustanovení týkajúcich sa výdavkov vo volebnej kampani, pričom žiadne porušenia zákona neboli zistené. V súvislosti s využitím plagátových plôch ústavný súd zistil, že zvolená kandidátka riadne uhradila náklady na ich užívanie. Nie je možné v danom prípade hovoriť ani o obchádzaní zákona, keďže išlo spočiatku o súperov, nebola teda preukázaná dohoda na takomto postupe.

K voličským preukazom

Ústavný súd poukázal na skutočnosť, že ani samotný navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, ktoré by mali svedčiť o tom, že by došlo k zneužívaniu voličských preukazov. Takéto skutočnosti nevyplývajú ani z vyjadrení štátnej volebnej komisie a Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Len samotný počet vydaných volebných preukazov tak nie je spôsobilý spochybniť priebeh volieb.

Záver

Ústavný súd návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený.

IV. ROZHODNUTIE O ÚSTAVNOSTI VYHLÁSENIA NÚDZOVÉHO STAVU

PL. ÚS 22/2020 ZO 14. OKTÓBRA 2020 – VYHLÁSENIE NÚDZOVÉHO STAVU

Ústavný súd na spoločné konanie spojil návrh generálneho prokurátora a návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky. Generálny prokurátor a skupina poslancov napadli uznesenie vlády Slovenskej republiky o vyhlásení núdzového

stavu z 30. septembra 2020, a to pre tvrdý rozpor s ústavným zákonom o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu (ústavný zákon č. 227/2002 Z. z.). Generálny prokurátor ako protiústavné osobitne napadol aj nariadenie vlády z rovnakého dňa, ktoré bolo vydané v súvislosti s vyhlásením núdzového stavu na riešenie druhej vlny koronavírusu COVID-19.

Pokiaľ ide o uznesenie o vyhlásení núdzového stavu, už uvedené návrhy boli odôvodnené tým, že: a) pri prijímaní uznesenia neboli uvedené dôvody a chýbali písomné vecné podklady pre jeho vydanie; b) v samotnom uznesení bolo neurčito vymedzené územie, na ktorom sa núdzový stav vyhlasuje, pretože z formulácie „na postihnutom území Slovenskej republiky“ nie je možné zistiť, ktoré konkrétne územie Slovenskej republiky je postihnuté; c) neurčito bol vymedzený rozsah vyhlásenia núdzového stavu, keď nebol uvedený názov a účel núdzového stavu, resp. neboli v ňom uvedené žiadne konkrétne obmedzenia práv; a d) na vyhlásenie núdzového stavu ani neboli dané dôvody predpokladané už uvedeným ústavným zákonom.

Dôvody protiústavnosti napadnutého nariadenia vlády súviseli s uznesením o núdzovom stave, pretože podľa generálneho prokurátora vláda na základe neurčitého uznesenia o núdzovom stave následne nemohla prijať nariadenie, ktorým obmedzila konkrétne ústavné práva.

K nedostatkom pri vydaní uznesenia o vyhlásení núdzového stavu

Ústavný súd skonštatoval, že uznesenie o vyhlásení núdzového stavu bolo prijaté na základe ústneho návrhu predsedu vlády, čo právny poriadok nevyklučuje. Z diskusie predchádzajúcej vydaniu uznesenia pritom vyplýva, že dôvodom je situácia spojená s pandémiou COVID-19, pričom boli zvažované aj dopady tohto uznesenia na ústavou zaručené práva.

K neurčitosti vymedzenia územia

Podľa názoru ústavného súdu bola formulácia vymedzujúca územie, na ktorom bol vyhlásený núdzový stav, dostatočne určitá a dalo sa z nej zistiť, že postihnutým územím bolo územie celej Slovenskej republiky.

K neurčitosti rozsahu núdzového stavu

Vo vzťahu k rozsahu núdzového stavu ústavný súd poukázal na skutočnosť, že príslušný ústavný zákon výslovne nevyžaduje, aby sa v uznesení vymedzil dôvod núdzového stavu, hoci v praxi by takéto vymedzenie bolo v záujme právnej istoty. Napadnuté uznesenie síce výslovne účel núdzového stavu neuvádzalo, z okolností jeho vydania bolo však možné tento účel zistiť a spočíval v riešení situácie spojenej s pandémiou COVID-19.

Príslušná právna úprava tiež nevyžaduje, aby v uznesení boli aj

konkrétne uvedené ústavné práva, ktoré sa počas núdzového stavu obmedzujú. Takéto obmedzenia pritom môže vláda Slovenskej republiky uskutočniť aj následne po vydaní uznesenia o núdzovom stave.

S vyhlásením núdzového stavu je síce priamo spojené aj sprísnenie trestných sadzieb za trestné činy spáchané v čase núdzového stavu, ústavný súd tu však upozornil na vtedy pripravovanú a v súčasnosti už platnú a účinnú zmenu Trestného zákona, v zmysle ktorej sa zvýšenie trestných sadzieb má týkať len trestných činov spáchaných v súvislosti s núdzovým stavom. V súlade s ústavou pritom bude možné toto ustanovenie použiť aj spätne na trestné činy spáchané pred jeho prijatím, keďže to bude pre adresátov výhodnejšie. Rozhodovanie v tejto otázke je v právomoci všeobecných súdov.

K existencii dôvodov núdzového stavu

V tejto časti odôvodnenia svojho rozhodnutia ústavný súd uviedol, že vláda vyhlásila núdzový stav z dôvodu druhej vlny pandémie COVID-19, čo je v súlade s ústavným zákonom o bezpečnosti štátu a z hľadiska prieskumu ústavnosti napadnutého uznesenia postačujúce.

K nariadeniu vlády

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté uznesenie o vyhlásení núdzového stavu bolo v súlade s ústavou, toto uznesenie bolo aj spôsobilým podkladom pre prijatie súvisiaceho nariadenia, a to spôsobom, ktorý bol ústavným zákonom o bezpečnosti štátu predpokladaný.

Záver

Ústavný súd rozhodol o súlade napadnutého uznesenia vlády s ústavným zákonom o bezpečnosti štátu a o súlade napadnutého nariadenia vlády s ústavou.

V. ROZHODNUTIA O ÚSTAVNÝCH SŤAŽNOSTIACH

II. ÚS 337/2019 Z 26. MÁJA 2020 – DŮKAZNÉ BREMENO A NEMAJETKOVÁ UJMA

Sťažovateľka v 1. rade a sťažovateľ v 2. rade v ústavnej sťažnosti napadli rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré zamietli ich žalobu o náhradu ujmy spôsobenej smrťou ich príbuznej. Podľa sťažovateľov bola táto smrť spôsobená nesprávnou zdravotnou starostlivosťou, o čom svedčili nimi predložené listinné dôkazy. Všeobecné súde však napriek tomu sťažovateľom nevyhoveli s poukazom na skutočnosť, že sťažovateľka v 1. rade nedala súhlas s pitvou, preto nebola príčina smrti dostatočne preukázaná.

Okrem toho sťažovateľia namietali aj skutočnosť, že všeobecný súd nevyhodnotil ujmu, ktorá im smrťou príbuznej mala vzniknúť, ako dostatočne závažnú pre poskytnutie peňažnej náhrady.

K dôkaznému bremenu

Ústavný súd zistil, že sťažovateľia v konaní pred všeobecnými súdmi predložili verejnú listinu, v ktorej je ako príčina smrti konštatovaný infarkt. Napriek tomu súde uzavreli, že príčina smrti nebola zistená, pretože nebola vykonaná pitva. V zmysle príslušných ustanovení upravujúcich dokazovanie v civilnom sporovom konaní však platí, že skutočnosti uvedené vo verejnej listine sa považujú za správne, pokiaľ nie je preukázaný opak. Sťažovateľom nemôže byť na ujmu, že nebola vykonaná pitva, ak majú iný dôkaz o príčine smrti.

Okrem toho boli predložené aj dva znalecké posudky, ktoré sa zhodujú v tom, že zdravotná starostlivosť poskytnutá príbuznej sťažovateľov nebola správna, a nasvedčujú, resp. nevylučujú, že to mohlo k jej smrti prispieť. Súde sa tiež náležite nevenovali ďalšiemu dôkazu predloženému sťažovateľmi, ktorý sa týkal príčiny smrti ich matky. Týmto postupom došlo k porušeniu zákonných pravidiel upravujúcich dokazovanie.

K hodnoteniu ujmy

V tejto časti svojho rozhodnutia ústavný súd uviedol, že sťažovateľka v 1. rade ako dcéra zomrelej nemusí nijako osobitne vznik ujmy preukazovať a túto ujmu treba hodnotiť ako závažnú, keďže hodnota vzťahu sťažovateľky s jej matkou nebola nijako spochybnená.

Vo vzťahu k sťažovateľovi v 2. rade, ktorý bol bratom zomrelej, je potrebné citlivo zvážiť, či je potrebné poskytnutie finančnej náhrady, aby bol vyvážený zásah do jeho práv.

Záver

Ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti a vec vrátil všeobecným súdom na ďalšie konanie.

I. ÚS 431/2019 Z 26. MÁJA 2020 – PROCESNÁ OCHRANA ZÁKLADNÝCH ĽUDSKÝCH PRÁV

Sťažovateľka svojou ústavnou sťažnosťou namietala, že neprimerane dlhým vyšetrovaním jej trestného oznámenia došlo k porušeniu jej ústavných práv. Vyšetrovanie sa týkalo trestného činu týrania sťažovateľky zo strany jej blízkej osoby, pričom od podania trestného oznámenia už v čase rozhodovania ústavného súdu uplynulo takmer päť rokov.

K právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov

Ústavný súd skonštatoval, že právo na prerokovanie veci bez zby-

točných prietahov v trestnom konaní prislúcha sťažovateľke až od momentu, keď si v tomto konaní uplatní právo na náhradu škody. Náhradu škody v trestnom konaní si však sťažovateľka uplatnila až po určitom čase od začatia tohto trestného konania, pričom do rozhodnutia ústavného súdu od tohto momentu uplynulo len šesťnásť mesiacov, počas ktorých postupom orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

K porušeniu práva na rešpektovanie súkromného života a práva na súdnu a inú právnu ochranu

Ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti vychádzal aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej je týranie porušením fyzickej integrity, a tým aj porušením práva na rešpektovanie súkromia. Toto právo, rovnako ako iné základné ľudské práva, má aj svoju procesnú stránku, ktorá sa prejavuje v povinnosti štátnych orgánov vyšetriť podozrenia z ich porušenia.

Vyšetrovanie porušení základných práv pritom musí byť účinné, teda okrem iného musí byť aj dostatočne rýchle. Pri preskúmaní priebehu celého vyšetrovania potom ústavný súd zistil, že činnosť orgánov činných v trestnom konaní nebola efektívna, osobitne pokiaľ išlo o ustanovenie znalca v trestnom konaní. Celkovo tak vyšetrovanie bolo neprimerane dlhé, čím bola porušená procesná stránka práva sťažovateľky na rešpektovanie jej súkromia.

Z rovnakých dôvodov bolo porušené aj právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu.

K porušeniu práva na účinný prostriedok nápravy

Právo sťažovateľky na účinný prostriedok nápravy porušenia jej práv v danom prípade nebolo dotknuté, pretože prostriedkom nápravy v jej veci bola samotná ústavná sťažnosť, o ktorej ústavný súd rozhodol.

Záver

Ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti v časti týkajúcej sa porušenia práva na rešpektovanie súkromného života a na súdnu a inú právnu ochranu a vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

III. ÚS 264/2020 Z 24. NOVEMBRA 2020 – PRÁVO NA PRÍSTUP K SÚDU

Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti namietal, že mu bolo odopreté právo na prístup k súdu, pretože po začatí konania mu všeobecný súd ustanovil opatrovníka, ktorý bol vo veci nečinný a v dôsledku toho bolo jeho podanie odmietnuté. Keď sťažovateľ neskôr podal proti výsledku konania opravný prostriedok, súdy konali priamo s ním, hoci sťažovateľ tvrdil, že nebol spôsobilý samostatne pred súdom konať.

K ustanoveniu opatrovníka

Ústavný súd zistil, že okresný súd po začatí konania ustanovil sťažovateľovi opatrovníka z dôvodu, že sa sťažovateľovi nepodarilo doručiť súdne písomnosti a jeho pobyt nebol známy. Opatrovník sťažovateľa bol zamestnancom súdu a nijako nereagoval na výzvu súdu, aby bolo podanie sťažovateľa doplnené. V dôsledku toho bolo toto podanie odmietnuté.

V tejto časti svojho rozhodnutia ústavný súd zdôraznil, že účelom ustanovenia opatrovníka je ochrana práv účastníka konania, ktorú všeobecné súdy porušili tým, že za opatrovníka ustanovili zamestnanca súdu, pričom vôbec nezistovali možnosť ustanoviť mu opatrovníka z radov rodinných príslušníkov, ako to vyžadoval zákon. Opatrovník sťažovateľa bol absolútne nečinný, čím došlo k zásahu do samotnej podstaty práva sťažovateľa na súdnu ochranu.

Ku konaniu so sťažovateľom

Sťažovateľ podal proti rozhodnutiu o odmietnutí jeho podania opravné prostriedky a zároveň žiadal o poskytnutie právnej pomoci, keďže trpel psychiatrickým ochorením, v dôsledku čoho nebol spôsobilý konať sám pred súdom. Napriek tejto žiadosti však sťažovateľovi nebola pomoc v konaní poskytnutá a jeho opravné prostriedky neboli úspešné.

Ústavný súd v prvom rade konštatoval, že sťažovateľ nebol formálne súdnym rozhodnutím zbavený spôsobilosti na právne úkony, to však neznamenalo, že bol schopný samostatne vo svojej veci konať pred súdom. Súdy preto mali zdravotnému stavu sťažovateľa venovať potrebnú pozornosť a preskúmať, či sú dané predpoklady pre poskytnutie pomoci v súdnom konaní.

Všeobecné súdy to však neurobili, keď mu neposkytli žiadnu pomoc len z toho dôvodu, že nebol súdnym rozhodnutím obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, ako to už bolo uvedené. V dôsledku toho nebolo účinne realizované právo sťažovateľa na súdnu ochranu, teda došlo k porušeniu tohto práva.

Záver

Ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti, konštatoval porušenie práv sťažovateľa a vec vrátil všeobecným súdom na ďalšie konanie.

ŠTATISTICKÉ ÚDAJE

ROZHODOVACEJ ČINNOSTI

ÚSTAVNÉHO SÚDU

DORUČENÉ NÁVRHY A SŤAŽNOSTI ZA ROK 2020

2 963

PLENÁRNE NÁVRHY	27
konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy	12
konanie vo volebných veciach podľa čl. 129 ods. 2 ústavy	8
konanie o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu podľa čl. 129 ods. 6 ústavy	2
konanie o udelení súhlasu na vzatie do väzby sudcu a generálneho prokurátora podľa čl. 136 ods. 3 ústavy	5
SENÁTNE SŤAŽNOSTI	2 936

ROZHODNUTÉ NÁVRHY A SŤAŽNOSTI ZA ROK 2020

2 855

PLENÁRNE NÁVRHY	35
konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy	19
konanie vo volebných veciach podľa čl. 129 ods. 2 ústavy	10
konanie o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu podľa čl. 129 ods. 6 ústavy	1
konanie o udelení súhlasu na vzatie do väzby sudcu a generálneho prokurátora podľa čl. 136 ods. 3 ústavy	5
SENÁTNE SŤAŽNOSTI	2 820

NEROZHODNUTÉ NÁVRHY A SŤAŽNOSTI K 31. 12. 2020

1 598

SÚHRNNÝ PREHLAD ROZHODOVACEJ ČINNOSTI ÚSTAVNÉHO SÚDU

Návrhy a sťažnosti	Plenárne	Senátne	Spolu
Stav nevybavených návrhov a sťažností k 31. 12. 2019	39	1 451	1 490
Doručené za rok 2020	27	2 936	2 963
Rozhodnuté v roku 2020	35	2 820	2 855
Stav nevybavených návrhov a sťažností k 31. 12. 2020	31	1 567	1 598

K 31. DECEMBRU 2020 ÚSTAVNÝ SÚD EVIDOVAL NAJSTARŠIE NEVYBAVENÉ PODANIE

Z ROKU 2016 PRÍSLUŠNÉ NA
ROZHODNUTIE SENÁTU

1

Z ROKU 2017 PRÍSLUŠNÉ NA
ROZHODNUTIE PLÉNU

4

PREHLAD NEVYBAVENÝCH NAJSTARŠÍCH PODANÍ K 31. DECEMBRU 2020 (ROKY 2016 – 2020)

Rok	Príslušné na rozhodnutie plénu	Príslušné na rozhodnutie senátu	Celkom
2016	-	1	1
2017	4	8	12
2018	7	28	35
2019	10	245	255
2020	10	1285	1 295
SPOLU	31	1 567	1 598

PROTOKOLÁRNE A MEDZINÁRODNÉ AKTIVITY ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za rok 2020

Protokolárne a medzinárodné aktivity ústavného súdu tvoria dôležitú časť programu predsedu ústavného súdu a zohrávajú významnú reprezentačnú a diplomatickú úlohu na poli budovania „public relations“. Pôvodne bohatý program na rok 2020 bol významne poznačený pandémiou vírusu COVID19, v dôsledku ktorej boli zahraničné a protokolárne aktivity predsedu a sudcov ústavného súdu značne obmedzené. Nepriaznivá epidemiologická situácia neumožňujúca cestovanie si vyžiadala zrušenie väčšiny plánovaných ciest vrátane bilaterálnych návštev a konferencií a obmedzila sa len na krátke oficiálne návštevy na detašovanom pracovisku Kancelárie ústavného súdu v Bratislave. Mnohé konferencie sa presunuli do online podoby, čo bolo technologickou novinkou a vyžiadalo si doplnenie technickými prostriedkami. Činnosť odboru sa tak sústredila na prípravu prekladov zahraničnej judikatúry používanej pri rozhodovacej činnosti pléna s akcentom na preklad rozsudkov, príručiek a prehľadov Európskeho súdu pre ľudské práva a stanovísk Benátskej komisie. V auguste 2020 sa ústavný súd stal členom SCN – Superior Courts Network/Siete najvyšších súdov, ktorej úlohou je sprostredkovať dialóg a výmenu informácií medzi Európskym súdom pre ľudské práva a najvyššími vnútroštátnymi súdmi, najmä pokiaľ ide o rozsudky a rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, čo posilnilo potrebu prekladov pre rozhodovaciu činnosť.

Dňa 31. januára 2020 sa predseda a podpredseda ústavného súdu zúčastnili na slávnostnom zasadnutí Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorého súčasťou bol seminár s názvom „Európsky dohovor o ľudských právach: 70-ročný živý dokument“, v rámci ktorého sa pri príležitosti osláv 70-ročnej existencie dohovoru venovala pozornosť témam ako rovnosť pohlaví, životné prostredie a veda a technika v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva.

V súvislosti s nadchádzajúcimi parlamentnými voľbami prijal 25. februára 2020 predseda ústavného súdu Ivan Fiačan členov Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe – vedúcu misie veľvyslankyňu Jillian Stirkovú z Kanady a právneho analytika misie Kahramona Sangionova. Na pracovnom stretnutí sa venovali rozhodovacej činnosti ústavného súdu týkajúcej sa volebných vecí a súladu právnych predpisov upravujúcich podmienky výkonu volebného práva, volebnú kampaň a činnosť politických strán s Ústavou Slovenskej republiky.

Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan a sudcovia Miroslav Duriš, Ladislav Duditš a Miloš Maďar sa v dňoch 17. – 19. februára 2020 zúčastnili pracovnej návštevy v Paríži s cieľom nadviazania spolupráce s Ústavou radou Francúzskej republiky. Okrem plánovaných stretnutí s predsedom Ústavnej rady Francúzskej

Predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky Ivan Fiačan na slávnostnom zasadnutí Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu

Vedúca misie OBSE na Slovensku Juliann Stirk

Sudcovia Ústavného súdu Slovenskej republiky na pracovnom rokovaní s podpredsedom Štátnej rady Francúzskej republiky Brunom Lasserrom

republiky Laurentom Fabiusom a podpredsedom Štátnej rady Brunom Lasserrom, ktoré sú hlavným bodom programu, navštívila delegácia Ministerstvo spravodlivosti Francúzskej republiky, kasačný súd a Národnú školu súdnictva. Uvedenú návštevu je potrebné považovať za najvýznamnejšiu návštevu predstaviteľov ústavného súdu v zahraničí počas jeho celej existencie.

Dňa 10. marca 2020 sa predseda ústavného súdu Ivan Fiačan a podpredseda Ľuboš Szigeti na pozvanie predsedu Ústavného súdu Českej republiky Pavla Rychetského zúčastnili na slávnostnom zhromaždení, ktoré sa konalo v sídle Ústavného súdu Českej republiky pri príležitosti stého výročia prijatia Ústavnej listiny Československej republiky. Ústavná listina Československej republiky nadobudla účinnosť 6. marca 1920 a z hľadiska politického a právneho je jedným z najvýznamnejších dokumentov našej novodobej histórie.

Vo februári 2020 sa konali voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, z ktorých vzišla nová vláda. Dňa 21. marca 2020 prijal predseda ústavného súdu pozvanie prezidentky Slovenskej republiky Zuzany Čaputovej a zúčastnil na slávnostnom akte vymenovania členov novej vlády Slovenskej republiky, ktorý sa konal vo Veľkej sále Prezidentského paláca v Bratislave.

Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan sa 15. júna v Bratislave na pôde Najvyššieho súdu Slovenskej republiky stretol s jeho predsedom Jánom Šikutom, ktorého sa zúčastnil aj podpredseda ústavného súdu Ľuboš Szigeti. Nosnými témami rokovania boli

rozhodovacia činnosť oboch inštitúcií, prehĺbovanie vzájomnej spolupráce, problematika efektívnosti súdnictva, európskej integrácie a členstvo oboch inštitúcií v medzinárodných štruktúrach.

Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan s predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Jánom Šikutom 14. júla na pracovnom stretnutí rokovali o pripravovaných aktuálnych legislatívnych zmenách v oblasti justície. Predsedovia sa tiež dohodli na užšej spolupráci v oblasti prekladovej činnosti oboch inštitúcií so zámerom posilniť efektívnosť a systematickosť prekladania, zdieľania a centralizácie vytvorených prekladov a vzájomnú informovanosť subjektov o prebiehajúcich prekladoch dokumentov Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudky, factsheets, case-law guides) do slovenského jazyka. Uvedená spolupráca vyústila do podpísania Memoranda o vzájomnej spolupráci 21. septembra v Košiciach.

Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan sa 15. júla 2020 stretol na pracovnom obede v Hainburgu s predsedom Ústavného súdu Rakúska Christophom Grabenwarterom a predsedom Ústavného súdu Maďarska Tamásom Sulyokom. Stretnutie sa konalo na pozvanie predsedu Ústavného súdu Rakúska s cieľom spojiť troch predsedov európskych ústavných súdov, ktoré dlhoročne a intenzívne spolupracujú vďaka blízkej geografickej polohe. Témami spoločných rozhovorov boli rozhodovacia činnosť ústavných súdov, špecifiká rozhodovacej činnosti v období pandémie COVID-19 a aktuálna situácia v európskej justícii.

*Bruno Lasserre, podpredseda
Štátnej rady Francúzskej republiky
a predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky Ivan Fiačan*

Dňa 30. októbra 2020 prezidentka Slovenskej republiky Zuzana Čaputová v Prezidentskom paláci v prítomnosti predsedu ústavného súdu Ivana Fiačana vymenovala nového sudcu ústavného súdu Roberta Šorla.

Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan prijal 9. novembra na detašovanom pracovisku Kancelárie ústavného súdu v Bratislave veľvyslankyňu Spolkovej republiky Nemecko v Slovenskej republike Barbaru Wolf. K témam ich spoločného rozhovoru patrila reforma justície, voľba generálneho prokurátora a úloha Súdnej rady na Slovensku. Predmetom diskusie bola i ďalšia spolupráca ústavného súdu so Spolkovým ústavným súdom Nemecka, ktorá sa po desiatich rokoch obnovila v decembri roku 2019.

*Predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky Ivan Fiačan na
slávnostnom zhromaždení v Brne
pri príležitosti 100. výročia Ústavnej
listiny Československej republiky*

*Predseda Ústavného súdu
Rakúska Christoph Grabenwarter
a predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky Ivan Fiačan*

*Prezidentka Slovenskej republiky
Zuzana Čaputová vymenovala
do funkcie sudcu ústavného súdu
Roberta Šorla*

*Velvyslankyňa Spolkovej republiky
Nemecko v Slovenskej republike
Barbara Wolf a predseda Ústavného
súdu Slovenskej republiky
Ivan Fiačan*

*Predseda Najvyššieho súdu
Slovenskej republiky Ján
Šikuta a predseda Ústavného
súdu Slovenskej republiky
Ivan Fiačan*

PREKLADY ZA ROK 2020

Európsky súd pre ľudské práva (ESLP)

1.	Prehľad judikatúry ESLP – Monitorovanie
2.	Prehľad judikatúry ESLP – Povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť
3.	Prehľad judikatúry ESLP – Použitie sily pri kontrole demonštrácií
4.	Prehľad judikatúry ESLP – Hranice použitia obmedzení výkonu práv
5.	Príručka judikatúry ESLP k čl. 4 – Zákaz otroctva a nútenej práce
6.	Príručka judikatúry ESLP k čl. 5 – Právo na slobodu a bezpečnosť
7.	Príručka judikatúry ESLP k čl. 7 – Uloženie trestu výlučne na základe zákona
8.	Príručka judikatúry ESLP k čl. 15 – Odstúpenie vo výnimočných situáciách
9.	Príručka judikatúry ESLP k čl. 17 – Zákaz zneužitia práv
10.	Príručka judikatúry ESLP k čl. 3 dodatkového protokolu – Právo na slobodné voľby
11.	Rozsudok ESLP – Chessa proti Francúzsku

Dokumenty Európskej únie

1.	Núdzový stav v reakcii na krízu koronavírusu: situácia v niektorých členských štátoch I
2.	Núdzový stav v reakcii na krízu koronavírusu: situácia v niektorých členských štátoch II
3.	Núdzový stav v reakcii na krízu koronavírusu: situácia v niektorých členských štátoch III

Benátska komisia

1.	List amicus curiae k trestnej zodpovednosti sudcov ústavného súdu (Moldavsko) CDL-AD(2019)028 prijatý Benátskou komisiou na jej 121. plenárnom zasadnutí (Benátky, 6. – 7. december 2019)
2.	Stanovisko k zmenám a doplneniam právneho rámca, ktorým sa riadi najvyšší súd a orgány správy súdnictva (Ukrajina), CDL-AD(2019)027 prijaté Benátskou komisiou na jej 121. plenárnom zasadnutí (Benátky, 6. – 7. december 2019)
3.	Predbežná správa o opatreniach prijatých v členských štátoch Európskej únie v dôsledku krízy COVID-19 a ich vplyv na demokraciu, právny štát a základné práva CDL(2020)018
4.	Stanovisko k trom právnym otázkam v súvislosti s návrhom ústavných zmien a doplnení týkajúcich sa mandátu sudcov ústavného súdu (Arménsko) CDL-AD(2020)016 prijaté Benátskou komisiou na jej 123. plenárnom zasadnutí (Benátky, 19. – 20. jún 2020)
5.	Súhrn stanovísk a správ Benátskej komisie k núdzovému stavu CDL-PI(2020)003

NÁVŠTEVY ÚSTAVNÉHO SÚDU

30. – 31. január	Štrasburg	Účasť predsedu ústavného súdu Ivana Fiačana a podpredsedu Ľuboša Szigetiho na Slávnostnom otvorení súdneho roka Európskeho súdu pre ľudské práva a na kolokviu na tému „Európsky dohovor o ľudských právach – 70-ročný živý dokument“
17. – 19. február	Paríž	Delegácia ústavného súdu pod vedením predsedu Ivana Fiačana sa zúčastnila na pracovnej návšteve v Paríži, počas ktorej ich prijali na Ústavnej rade Francúzska, Štátnej rade Francúzska, Ministerstve spravodlivosti Francúzska, Kasačnom súde Francúzska a Národnej škole pre súdnictvo
25. február	Košice	Ústavný súd navštívili členovia Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe
10. marec	Brno	Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan a podpredseda Ľuboš Szigeti sa zúčastnili slávnostného zhromaždenia na Ústavnom súde Českej republiky pri príležitosti 100. výročia Ústavnej listiny Československej republiky
15. jún	Bratislava	Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan a podpredseda Ľuboš Szigeti sa stretli s predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Jánom Šikutom
15. júl	Hainburg	Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan sa stretol s predsedom Ústavného súdu Rakúska Christophom Grabenwarterom a predsedom Ústavného súdu Maďarska Tamásom Sulyokom
21. september	Košice	Predsedovia ústavného súdu Ivan Fiačan a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Ján Šikuta podpísali Memorandum o vzájomnej spolupráci
30. september	Bratislava	Prezidentka Slovenskej republiky Zuzana Čaputová vymenovala nového sudcu ústavného súdu Roberta Šorla
9. november	Bratislava	Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan prijal veľvyslankyňu Spolkovej republiky Nemecko v Slovenskej republike Barbaru Wolf

POSKYTOVANIE INFORMÁCIÍ A VZŤAH K MÉDIÁM

POSKYTOVANIE INFORMÁCIÍ

Ústavný súd Slovenskej republiky poskytoval v roku 2020 žiadateľom informácie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“), pričom v roku 2020 evidoval 236 žiadostí podľa spomínaného zákona, teda o 6 žiadostí viac ako v roku 2019. Žiadosti o prístup k informáciám často pozostávajú z niekoľkých častí a žiadatelia nimi žiadajú väčšie množstvo rôznorodých informácií, takže skutočný počet poskytnutých informácií je podstatne väčší.

Mimo už uvedeného zákona bolo vyba-vených 902 podaní, ktoré zahŕňajú informovanie účastníkov konaní, zúčastnených osôb a ich právnych zástupcov, komunikáciu so súdmi, s orgánmi činnými v trestnom konaní, kanceláriami Centra právnej pomoci, so správnymi orgánmi, atď. a rôzne iné podania, ktoré nie sú žiadosťami podľa zákona o slobode informácií. V roku 2020 bolo takýchto podaní o 162 viac ako v roku 2019.

V súlade s § 5 zákona o slobode informácií boli na webovom sídle ústavného súdu <www.ustavnsud.sk> v časti Vyhľadávanie podaní a rozhodnutí – Vyhľadávanie povinne zverejňovaných podaní zverejnené doručené návrhy na začatie konania podľa čl. 125 až čl. 126 a čl. 127a až čl. 129 Ústavy Slovenskej republiky.

Právoplatné rozhodnutia ústavného súdu, ktorými sa končí konanie, a rozhodnutia o dočasnom opatrení a odložení

vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu boli v súlade s § 70 ods. 2 zákona o ústavnom súde zverejňované do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti na webovom sídle ústavného súdu v časti Vyhľadávanie podaní a rozhodnutí – Vyhľadávanie rozhodnutí.

Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky za rok 2019 bola zverejnená na webovom sídle ústavného súdu koncom mája 2020 a v knižnej podobe bola vydaná koncom augusta 2020. Dostupná je na webovom sídle ústavného súdu v časti Rozhodovacia činnosť.

V záujme transparentnosti informovania širokej verejnosti o rozhodovacej činnosti ústavného súdu sú pravidelne zverejňované tlačové správy zo zasadnutí pléna a senátov ústavného súdu. Tlačové správy zo zasadnutí pléna ústavného súdu sú zverejňované na hlavnej stránke webového sídla ústavného súdu v časti Aktuálne informácie spravidla v deň zasadnutia pléna ústavného súdu. Tlačové správy zo zasadnutí senátov ústavného súdu sú zverejňované v časti Média – Tlačové správy zo senátov spravidla do 5 pracovných dní po zasadnutí príslušného senátu.

Ústavný súd tiež pravidelne zverejňuje štatistické prehľady, najmä štatistické prehľady týkajúce sa rozhodnutí, v ktorých vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), prehľad rozhodnutí, v ktorých vyslovil porušenie základných práv sťažovateľov na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prehľad rozhodnutí, v ktorých vyslovil porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 dohovoru.

Formou tlačových správ sú prezentované aj významné protokolárne udalosti, návštevy, pracovné stretnutia, konferencie, semináre, odborné diskusie a pod.

V roku 2020 ústavný súd vydal 25 plenných tlačových správ, 162 senátnych tlačových správ, 13 tlačových správ so štatistickými prehľadmi a 20 iných tlačových správ. Spolu bolo v roku 2020 vydaných 220 tlačových správ, čo je o 46 viac ako v roku 2019.

VZŤAH K MÉDIÁM

V roku 2020 venovali médiá pozornosť najmä rozhodovacej činnosti ústavného súdu. K najsledovanejším patrili rozhodnutia týkajúce sa vzatia do väzby sudcov (akcia Búrka, sudca K. K., akcia Plevel, akcia Víchrice) a rozhodnutie ústavného súdu týkajúce sa vyhlásenia núdzového stavu (sp. zn. PL. ÚS 22/2020). Spomenuté rozhodnutia boli výnimočné vzhľadom na svoju spoločenskú závažnosť, spoločenský dosah a tiež vplyv na novodobé dejiny nášho štátu a zo strany ústavného súdu boli transparentne komunikované prostredníctvom brífingov za účasti zástupcov médií a prostredníctvom tlačových správ.

K výrazne medializovaným rozhodnutiam ústavného súdu patrili aj rozhodnutia: vo volebnej veci týkajúcej sa ústavnosti a zákonnosti volieb do Európskeho parlamentu, o volebných sťažnostiach týkajúcich sa volieb prezidenta Slovenskej republiky, vo veci týkajúcej sa práva voliť v zahraničí, o štátnej cene Jozefa Miloslava Hurbana a štátnej cene Alexandra Dubčeka, ďalej rozhodnutia týkajúce sa: zákona o elektronických komunikáciách (zber údajov telekomunikačnej prevádzky), zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, zákona o sociálnom poistení (tzv. minimálne dôchodky), zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve (tzv. exekučná imunita poskytovateľov zdravotnej starostlivosti), zákona o ochrane, podpore a rozvoji ve-

rejného zdravia (právo na náhradu škody a ušlého zisku z dôvodu vykonávania protiepidemických opatrení) a tiež rozhodnutia ústavného súdu vo veciach týkajúcich sa opatrení prijatých v súvislosti so šírením choroby COVID-19 (ústavné sťažnosti fyzických a právnických osôb).

Medializované boli aj štatistické prehľady nápadu, vybavených a nevybavených vecí v pléne i v senátoch ústavného súdu, a zároveň prehľady rozhodnutí, v ktorých ústavný súd konštatoval porušenie práv sťažovateľov a priznal im finančné zadostučinenie, ktoré sa pravidelne zverejňujú na webovom sídle ústavného súdu.

Okrem rozhodovacej činnosti médiá dôsledne sledovali informácie k podaniu či nepodaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi ústavného súdu, potrebu doplnenia pléna po vzdaní sa funkcie sudcu ústavného súdu (máj – september 2020) a vymenovanie nového sudcu ústavného súdu 30. septembra 2020.

Medializované boli aj vyjadrenia vedenia a sudcov ústavného súdu v súvislosti so zmenami, ktoré prebiehali v oblasti justície a súdnictva pod vplyvom rozhodnutí vlády Slovenskej republiky v roku 2020 (zmeny týkajúce sa Ústavy Slovenskej republiky, právomocí Ústavného súdu Slovenskej republiky, vzniku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, prezentácie súdnej mapy, problematiky nízkej dôveryhodnosti justície, atď.) a rovnako aj medzinárodné, protokolárne a iné aktivity vedenia a sudcov ústavného súdu.

V roku 2020 boli ústavný súd a jeho rozhodovacia činnosť spomínané v médiách spolu 4 116-krát (v roku 2019, keď sa končilo funkčné obdobie väčšiny sudcov ústavného súdu a dopĺňalo sa plénum, to bolo častejšie – 7 318-krát), z toho na webových portáloch 3 717-krát, v denníkoch 168-krát, v televíziách 109-krát (najčastejšie v TA3: 27-krát, na RTVS Jednotke: 31-krát, v TV Markíza: 32-krát), v rádiách 42-krát (napr. Rádio Slovensko: 29-krát, Rádio Lumen: 6-krát) a v magazínoch 80-krát. Predseda ústavného súdu Ivan Fiačan bol

v danom období v médiách spomínaný spolu 1 354-krát (v roku 2019, keď nastúpil do funkcie, to bolo častejšie – 3 078-krát), z toho na webových portáloch: 1 029-krát, v denníkoch: 122-krát, v televíziách: 111-krát (z toho v TA3: 31-krát, na RTVS Jednotke: 25-krát, v TV Markíza: 30-krát, v TV JOJ: 23-krát, na RTVS Dvojke: 2-krát), v rádiách: 81-krát (Rádio Slovensko: 41-krát, Rádio Lumen: 13-krát, Rádio Expres: 14-krát, Rádio Košice: 1-krát, Regina Západ: 4-krát, Rádio_FM: 4-krát, Fun Rádio: 4-krát – zaujímavosťou je pomerne častý výskyt v tzv. komerčných rádiách), v magazínoch: 11-krát.

Ústavný súd komunikuje s verejnosťou aj prostredníctvom sociálnych sietí, konkrétne prostredníctvom facebooku <www.facebook.com/ustavnsud.sk>. Zverejňuje tu vybrané informácie o rozhodovacej činnosti, informácie protokolárneho charakteru a zaujímavosti o jeho aktivitách vo vzťahu k verejnosti. Ide napr. aj informácie o Dni otvorených dverí, ktorý ústavný súd organizuje každoročne, spravidla na jeseň (v roku 2020 mal kvôli pandémie

virtuálnu podobu), a súťažiach pre žiakov a študentov základných a stredných škôl s cieľom zvýšenia povedomia mladých ľudí o ústavnom súde, o jeho právomociach a postavení v systéme súdnictva. Facebookový profil ústavného súdu v roku 2020 sledovalo 54 % žien, 46 % mužov, najviac z nich vo vekovom rozpätí 25 – 34 rokov zo Slovenska (prevažne z Bratislavy a Košíc), Česka, Spojeného kráľovstva, Rakúska, Poľska, Nemecka, Ukrajiny, Maďarska a Švajčiarska. S najväčším záujmom na facebooku sa stretol príspevok o prijatí veľvyslankyne Spolkovej republiky Nemecko predsedom ústavného súdu 9. novembra 2020 (849 prezretí) a príspevok o dôvodoch rozhodnutia ústavného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. PL ÚS 13/2020 (Telekomunikačný zákon – zber údajov telekomunikačnej prevádzky v súvislosti s pandémiou COVID-19 – 686 prezretí).

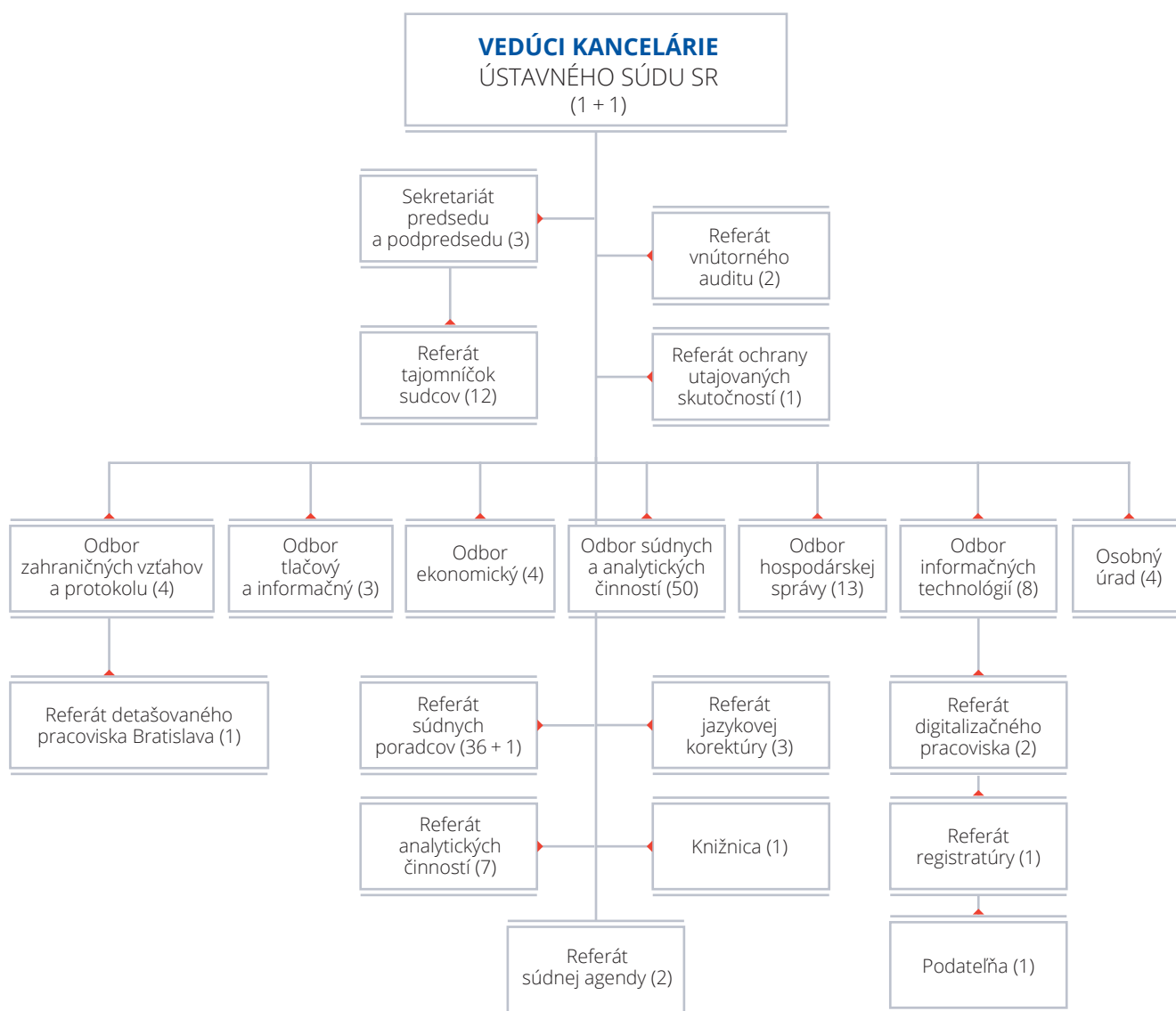
Styk ústavného súdu s verejnosťou a médiami je upravený v Spravovacom a rokovacom poriadku Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „spravovací a rokovací poriadok“). Podľa § 8 ods. 1 spravovacieho a rokovacieho poriadku styk s verejnosťou a médiami sa realizuje najmä a) poskytovaním informácií podľa zákona o slobode informácií a zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) v znení neskorších predpisov, b) zverejňovaním informácií na webovom sídle ústavného súdu, c) účasťou verejnosti a médií na ústných pojednávaniach, ak sú verejnosti prístupné. Pre styk s verejnosťou je na ústavnom súde určený osobitný organizačný útvar Kancelárie ústavného súdu – odbor tlačový a informačný. Styk s médiami zabezpečuje na ústavnom

súde hovorca ústavného súdu, inak predseda ústavného súdu, predseda príslušného senátu alebo ním poverený sudca, spravidla sudca spravodajca (spravovací a rokovací poriadok, § 8 ods. 2).

Médiám boli v sledovanom období pravidelne zasielané všetky tlačové správy zo zasadnutí pléna ústavného súdu, ako aj ostatné tlačové správy zverejňované na hlavnej stránke webového sídla ústavného súdu v časti Aktuálne informácie a pravidelne a promptne (spravidla do 24 h) im boli zasielané odpovede na všetky ich otázky.

ORGANIZAČNÁ ŠTRUKTÚRA KANCELÁRIE ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Organizačná štruktúra Kancelárie ústavného súdu je schválená na 107 zamestnancov (z toho 91 štátnych zamestnancov a 16 zamestnancov vo výkone práce vo verejnom záujme). Organizačná zmena realizovaná v roku 2020 sa týkala navýšenia 1 štátnozamestnaneckého miesta na odbore informačných technológií a zároveň zníženia 1 pracovného miesta zamestnaneckého miesta vo výkone práce vo verejnom záujme (úsek podateľne). Ďalšia zmena sa týkala zmeny platovej triedy (zmeny najnáročnejšej činnosti) na ekonomickom odbore zo 7 platovej triedy do 5 platovej triedy. Celkový počet obsadených miest bol k 31. decembru 2020 taký: 88 zamestnancov štátnej služby a 16 zamestnancov vo výkone práce vo verejnom záujme.

Schválený limit počtu zamestnancov Kancelárie ústavného súdu na rok 2020 v počte 120 osôb (13 sudcov ústavného súdu, 16 zamestnaneckých miest na výkon práce vo verejnom záujme a 91 štátnozamestnaneckých miest) nebol prekročený. Priemerný evidenčný počet zamestnancov prepočítaný za rok 2020 bol 116,4.

VÝBEROVÉ KONANIA

V roku 2020 realizovala Kancelária ústavného súdu deväť výberových konaní, z toho tri vonkajšie výberové konania, štyri vnútorné užšie výberové konania a dve vnútorné širšie výberové konania, z toho bolo šesť úspešných a tri neúspešné.

VZDELÁVANIE

Kancelária ústavného súdu v kalendárnom roku 2020 umožnila štátnym zamestnancom účasť na všetkých druhoch kompetenčného vzdelávania, celkovo v počte 40 vzdelávacích aktivít.

Štátni zamestnanci sa zúčastňovali na vzdelávacích aktivitách organizovaných poskytovateľmi vzdelávania štátnych zamestnancov. Zároveň Kancelária ústavného súdu zabezpečila pre štátnych zamestnancov výučbu anglického jazyka a konzultácie francúzskeho jazyka.

Celkovo vynaložila Kancelária ústavného súdu na vzdelávanie zamestnancov spolu 11 277,80 eur, štátna služba školenia spolu: 7 470,80 eur/38 školení, verejný záujem školenia spolu: 447,00 eur/4 školenia, spoločné školenia štátna služba a verejný záujem: 3 360,00 eur/2 školenia. IT školenia: 3 429,40eur/6 školení, odborné: 7 848,40 eur/38 školení.

V organizačnom útvere odboru súdnych a analytických činností sa štátni zamestnanci v kalendárnom roku 2020 zúčastnili týchto vzdelávacích aktivít:

Aktuálne otázky civilného procesu, mentoring, trovy konania, školenie z Justičnej akadémie Aktuálna judikatúra ESLP – občianskoprávne aspekty, vzdelávacie podujatie organizované združením Občan, demokracia a zodpovednosť – antidiskriminačné spory v konaniach pred súdmi Slovenskej republiky, GDPR, krízová komunikácia, výučba anglického jazyka a školenie pre etického poradcu.

KONTROLNÁ ČINNOSŤ/SLUŽOBNÉ PREDPISY

V roku 2020 bola vykonaná kontrola Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky. V rámci kontroly **neboli zistené žiadne nedostatky** týkajúce sa činností osobného úradu.

Osobný úrad v roku 2020 vypracoval:

Pokyny

- pokyny 5/2020, 4/2020, 3/2020 a 2/2020 súvisiace s koronavírusom,
- pokyn 1/2020 o určení čerpania dovolenky.

Smernice

- smernica č. 1/2020 Etický kódex Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky (základnými zásadami, ktoré tento etický kódex upravuje, sú politická neutralita, nestrannosť, verejný záujem, dôstojnosť a rešpekt v medziľudských vzťahoch a profesionalita).

Usmernenia

- usmernenie pri uzatváraní dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru.

Služobné predpisy

- služobný predpis č. 1/2020 o úprave platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky,
- služobný predpis č. 4/2020 a 7/2020 o určení počtu štátnozamestnaneckých miest a počtu miest pri výkone práce vo verejnom záujme v Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Zmluvy/dohody

- zmluvy o výkone činnosti externého poradcu k 31. decembru 2020: 41 zmlúv,
- dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru za rok 2020: 12 dohôd.

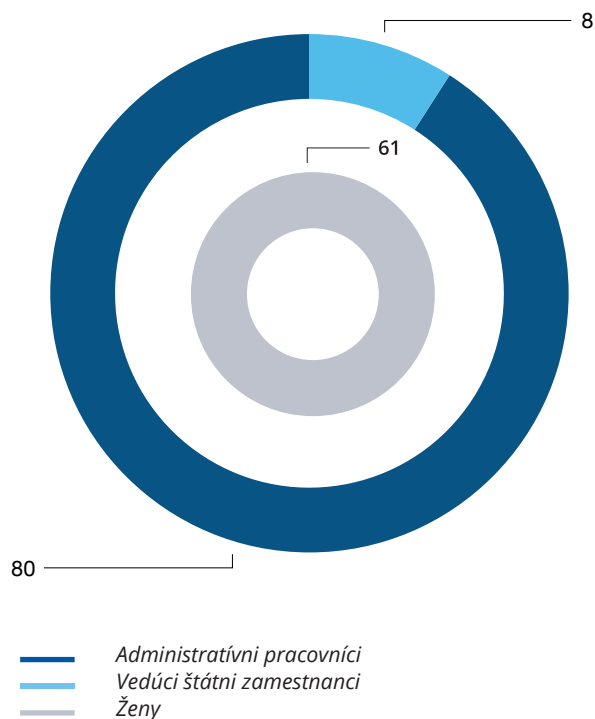
Zmluvy

- dodatok č.1 k zmluve o poskytovaní služieb – výučba anglického jazyka (4. septembra 2020),
- zmluva o zabezpečení stáže s UPJŠ na akademický rok 2020/2021 (18. septembra 2021),
- podniková kolektívna zmluva na rok 2021 (16. decembra 2020).

ÚDAJE O ŠTÁTNYCH ZAMESTNANCOCH (ŠTATISTIKY)

SKUTOČNÝ POČET
ŠTÁTNYCH
ZAMESTNANCOV

88 z toho:

1. ŠTÁTNOZAMESTNANECKÉ MIESTA OBSADZOVANÉ V ROKU 2020

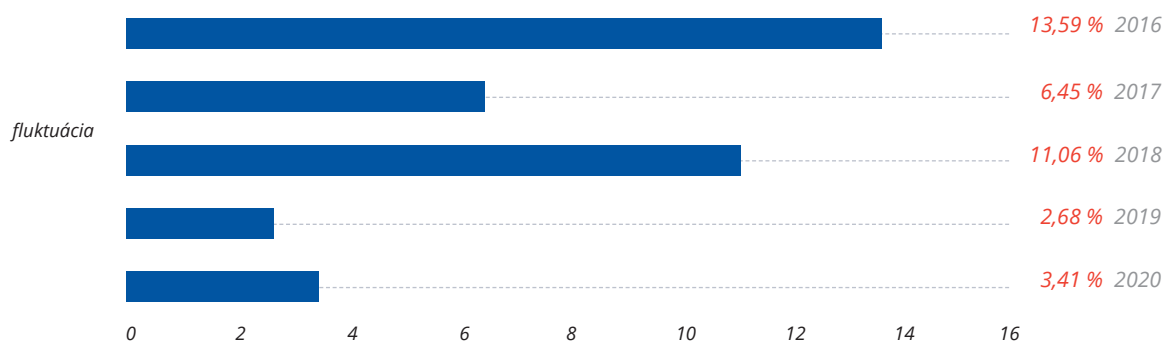
Počet obsadzovaných miest	Štátni zamestnanci	Vedúci štátni zamestnanci	Celkom
z toho vnútorné výberové konanie	6	-	6
z toho vonkajšie výberové konanie	3	-	3

2. POČET SŤAŽNOSTÍ NA PRIEBEH A VÝSLEDOK VÝBEROVÉHO KONANIA V ROKU 2020

0

3. SKONČENIE ŠTÁTNOZAMESTNANECKÝCH POMEROV V SKÚŠOBNEJ DOBE V ROKU 2020

0

4. FLUKTUÁCIA V DANOM ROKU V %¹

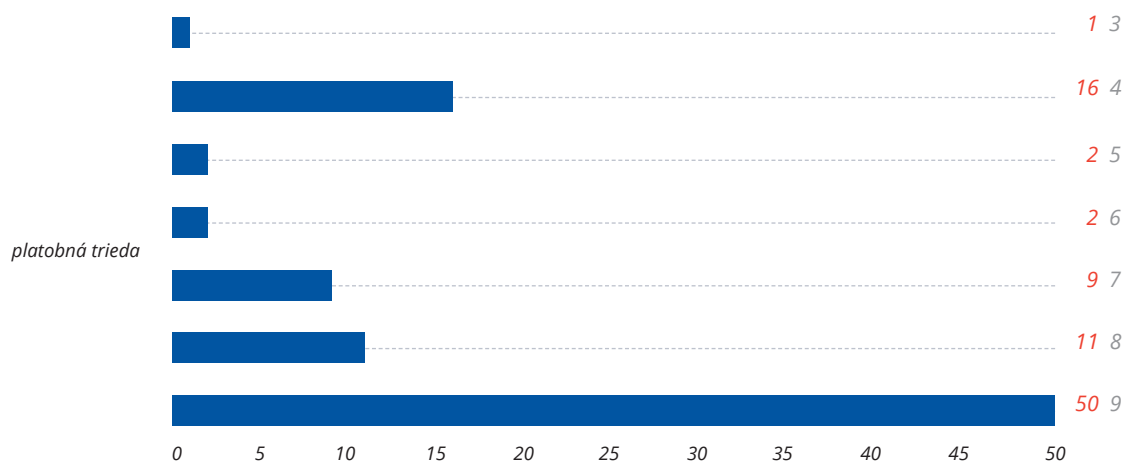
5. SPÔSOBY UKONČENIA ŠTÁTNÓZAMESTNANECKÉHO POMERU (ŠZP) V ROKU 2020

CELKOVÝ POČET UKONČENÍ **3** Z TOHO DOHODA (z toho 1 x preloženie) **3**

6. ČERPANIE FINANČNÝCH PROSTRIEDKOV NA VZDELÁVANIE ŠTÁTNÝCH ZAMESTNANCOV V ROKU 2020²

PLÁN **18 000 €³ / 5 966 €⁴** SKUTOČNOSŤ **11 277,80 = 1,89**

7. POČET ŠZ V JEDNOTLIVÝCH PLATOVÝCH TRIEDACH K 31. DECEMBRU 2020

¹ počet ukončených štátnozamestnaneckých pomerov/priemerný počet štátnych zamestnancov v danom roku x 100,

² % podľa § 162 ods. 15 zákona o štátnej službe, ³ plánovaný rozpočet, ⁴ potreba podľa § 162 ods. 15 zákona o štátnej službe

PREDSTAVUJEME

I. SÚDNI PORADCOVIA A ANALYTICI KANCELÁRIE ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kvalitu a silu inštitúcií možno skúmať či posudzovať pomocou rôznych kritérií a metodiky. Dalo by sa pomerne dlho diskutovať, aké kritériá alebo faktory sú pre takéto posúdenie relevantné. V prípade ústavného súdu však možno s určitou povedať, že medzi nich patrí predovšetkým kvalita jeho rozhodnutí, ktorá je pre napĺňanie jeho poslania spočívajúceho v ochrane ústavnosti determinujúca. Túto kvalitu je pritom potrebné udržiavať v prostredí narastajúcej dynamiky a zložitosti spoločenských procesov spôsobujúcich okrem iných efektov aj to, že ústavný súd musí v rámci rozhodovacej činnosti riešiť mnoho nových náročných otázok a zároveň je konfrontovaný s narastajúcim počtom prípadov, ktoré sú mu predkladané na rozhodnutie. Tieto trendy ovplyvňovali činnosť ústavného súdu aj počas roka 2020. To, ako sa s nimi vysporiadal, do istej miery dokumentujú časti tejto publikácie venované štatistike a výberu z rozhodovacej činnosti ústavného súdu za rok

2020. Na tomto mieste (v tejto rubrike) by sme však chceli čitateľovi predstaviť ľudí, ktorí svojou prácou a úsilím okrem sudcov ústavného súdu prispievajú k napĺňaniu jeho poslania.

Kľúčovú úlohu v tomto smere zohrávajú súdni poradcovia a analytici. Ich základným poslaním je poskytovanie pomoci sudcom ústavného súdu pri prerokúvaní a rozhodovaní jednotlivých prípadov.

Medzi najbližších spolupracovníkov sudcu ústavného súdu patria jeho súdni poradcovia. Ich úlohou je predovšetkým analýza prípadov, ktoré boli sudcovi pridelené ako sudcovi spravodajcovi, príprava podkladov na rozhodovanie a osobitne príprava konceptov rozhodnutí v týchto veciach podľa pokynov sudcu spravodajcu.

Predseda ústavného súdu, predseda senátu ústavného súdu a sudca spravodajca môžu súdneho poradcu zároveň poveriť vykonaním jednotlivých procesných úkonov v konaní, ktoré inak patria samotným sudcom ústavného súdu. V rámci skúmania splnenia procesných podmienok konania môže ísť napríklad o výzvy na odstránenie nedostatkov v zákonom predpí-

saných náležitostiach návrhov na začatie konania. Súdni poradcovia taktiež spravidla vyzývajú účastníkov konania, zúčastnené osoby či iné subjekty, u ktorých je to vzhľadom na okolnosti prerokúvanej veci potrebné, na vyjadrenie sa k veci, prípadne k relevantným procesným otázkam. Zároveň zaistujú vyžiadanie spisov týkajúcich sa prerokúvanej veci, listín či iných podkladov potrebných pre rozhodnutie ústavného súdu.

Analytici pôsobiaci na analytickom referáte odboru súdnych a analytických činností Kancelárie ústavného súdu sú zase takpovediac „očami a ušami ústavného súdu“. Ich hlavnou úlohou je vypracúvanie odborných podkladov, stanovísk a analýz potrebných pre rozhodovaciu činnosť ústavného súdu najmä k zložitejším prípadom, ako aj k právnym problémom, ktoré vznikli v rámci rozhodovacej činnosti ústavného súdu. V tejto súvislosti taktiež sledujú a analyzujú rozhodovaciu činnosť pléna ústavného súdu a senátov ústavného súdu, sledujú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Súdneho dvora Európskej únie a ústavných súdov (resp. najvyšších súdnych orgánov) ostatných krajín, vyhľadávajú právne informácie

a zabezpečujú ďalšie podklady k rozhodovacej činnosti ústavného súdu.

Keďže kauzy prerokúvané ústavným súdom sa týkajú relatívne zložitých ústavnoprávnych otázok, ktoré majú presah do všetkých oblastí tzv. podústavného či „jednoduchého“ práva a zároveň v nich v mnohých prípadoch dochádza k prieniku slovenského právneho poriadku s medzinárodným právom či právom Európskej únie, kladie práca súdneho poradcu aj analytika na ústavnom súde vysoké nároky na odbornosť, kvalifikáciu a pracovné nasadenie.

V tomto ohľade predstavuje práca súdnych poradcov a analytikov jeden z podstatných faktorov ovplyvňujúcich kvalitu rozhodovacej činnosti ústavného súdu, jeho inštitucionálnu silu a zásadným spôsobom prispieva k jeho schopnosti čeliť výzvam, ktoré sú s napĺňaním jeho poslania spojené.

Podakovanie však patrí aj externým súdnym poradcum, s ktorými sudcovia ústavného súdu a Kancelária ústavného súdu spolupracujú.

II. LIAISON OFFICERI BENÁTSKEJ KOMISIE

Významná je predovšetkým spolupráca ústavného súdu s Európskou komisiou pre demokraciu prostredníctvom práva (Benátskou komisiou). V roku 2020 bola členkou Benátskej komisie ako zástupkyňa Slovenskej republiky sudkyňa ústavného súdu Jana Baricová, ktorú v prípade potreby zastupuje sudca ústavného súdu Peter Molnár. Člen a zastupujúci člen, ako aj riaditeľka odboru zahraničných vzťahov a protokolu sa pravidelne zúčastňujú plenárnych zasadnutí v Benátkach. Výsledkom aktívnej činnosti v rámci Benátskej komisie je informovanie odbornej i laickej verejnosti o aktivitách Benátskej komisie, k čomu prispievajú i preklady stanovísk Benátskej komisie realizované odborom zahraničných vzťahov a protokolu a uverejňované na webovom sídle ústavného súdu.

S Benátskou komisiou úzko spolupracujú aj „liaison officeri“ ústavného súdu, do ktorých kompetencie patrí v prvom rade odpovedanie na otázky členských štátov v rámci tzv. Benátskeho fóra, čím významnou mierou prispievajú k medzinárodnej odbornej ústavnoprávnej diskusii. Okruhy otázok sa týkajú ústavného poriadku a jeho aspektov, ako aj rozmanitých iných oblastí práva a slúžia pre potreby komparácie v súvislosti s konkrétnymi konaniami vedenými pred pýtajúcimi sa zahraničnými súdmi. Liaison officeri spravidla trikrát ročne vypracúvajú skrátené verzie najdôležitejších rozhodnutí ústavného súdu komparatívneho významu v anglickom jazyku pre účely ich publikácie v databáze CODICES, z ktorej pravidelne čerpajú ústavné súdy vo svete v rámci ich rozhodovacej činnosti. Okrem toho zabezpečujú anglický preklad všetkých novelizácií Ústavy Slovenskej republiky a zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktoré sú taktiež v spomínanej databáze pravidelne aktualizované. Benátska komisia každoročne organizuje tzv. mini-

konferenciu pre členov Benátskej komisie a liaison officerov, ktorá sa v roku 2020 mala uskutočniť v Záhrebe na pozvanie Ústavného súdu Chorvátskej republiky, avšak z dôvodu nepriaznivej epidemiologickej situácie bola zrušená.

SÚDNA SIEŤ EÚ

Ústavný súd je od roku 2018 zapojený do Súdnej siete Európskej únie, ktorej cieľom je zdieľať a centralizovať informácie a dokumenty užitočné pre uplatňovanie, šírenie a štúdium práva Únie tak, ako ho vykladá a uplatňuje nielen Súdny dvor Európskej únie, ale aj vnútroštátne súdy, ako aj podporovať vzájomné spoznávanie a pochopenie právnych poriadkov a systémov členských štátov z pohľadu porovnávacieho práva, čo môže uľahčiť zohľadnenie právnych tradícií každého z nich. V roku 2020 boli zriadené dve nové pracovné skupiny v rámci Súdnej siete, ktorých úlohou je zdieľať a centralizovať informácie a dokumenty v oblasti právneho výskumu a právnej terminológie. Ústavný súd vymenoval z radov zamestnancov korešpondentov pre obe novovzniknuté pracovné skupiny.

ROZPOČET KANCELÁRIE ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti vykonáva svoju činnosť v zmysle zákona o ústavnom súde. Kapitolou štátneho rozpočtu je Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá je právnickou osobou a plní úlohy spojené s organizačným, personálnym, ekonomickým, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti ústavného súdu.

ZHODNOTENIE PLNENIA ZÁVÄZNÝCH UKAZOVATEĽOV ROZPOČTU

Rozpočet kapitoly Kancelária ústavného súdu na rok 2020 bol schválený zákonom č. 468/2019 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2020 (ďalej len „zákon o štátnom rozpočte na rok 2020“).

Príjmy

Schválený rozpočet príjmov na rok 2020 v sume **12 100 eur** (z toho: rozpočet príjmov s kódom zdroja 111 v sume 12 000 eur a rozpočet príjmov s kódom zdroja 72e v sume 100 eur) bol upravený rozpočtovým opatrením na sumu **5 345,48 eur** z dôvodu jeho nenaplnenia v sume 6 754,52 eur na kóde zdroja 111 a pozostáva z príjmov:

- 1.1** pod kódom zdroja 111 (záväzný ukazovateľ) v sume **5 245,48 eur**;
- 1.2** pod kódom zdroja 72e v sume **100 eur** [príjmy podľa § 17 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z. z.“)];
- 1.3** pod kódom zdroja 131J neboli rozpočtované;
- 1.4** pod kódom zdroja 111 (okrem záväzného ukazovateľa).

Skutočne dosiahnuté príjmy v roku 2020 v celkovej sume **13 088,50 eur** pozostávajú z príjmov:

- 2.1** pod kódom zdroja 111 v sume **5 245,48 eur** a predstavujú

100 % upraveného rozpočtu;

2.2 pod kódom zdroja 72e v sume **3 735,97 eur** (príjmy podľa § 17 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z. z.) a predstavujú 3 735,97 % schváleného rozpočtu;

2.3 pod kódom zdroja 131J v sume **1 448,45 eur**;

2.4 pod kódom zdroja 111 v sume **2 658,60 eur**.

Členenie dosiahnutých príjmov je nasledujúce:

2.1.1 kód zdroja 111

príjmy z nájomného za ubytovanie sudcov a zamestnancov v bytovom objekte v areáli ústavného súdu na Hlavnej 110 v Košiciach v sume **5 245,48 eur** sú príjmy rozpočtované a ich výška je istá;

2.2.1 kód zdroja 72e

príjmy z prijatej náhrady poistného plnenia v sume **3 735,97 eur** a ich výška je neistá;

2.3.1 kód zdroja 131J

príjmy vedené pod kódom zdroja 131J v celkovej sume **1 448,45 eur** pozostávajú z príjmov: z prijatej tržby za stravné lístky zrazenej z výplaty za 12/2019, z prenájmu bytov a bytového zariadenia a ich výška je neistá;

2.4.1 kód zdroja 111 (okrem záväzného ukazovateľa)

sú príjmy vedené pod kódom zdroja 111 v celkovej sume **2 658,60 eur** a pozostávajú z príjmov: z prijatej tržby za stravné lístky zakúpené v roku 2019, z nedoplatkov za služby súvisiace s užívaním bytov z roku 2019, z dobropisu za plyn a poistenie áut, z náhrady škody od zamestnancov a z reklamácie poštovného.

Výdavky

Schválený rozpočet výdavkov celkom v sume 6 119 733,00 eur bol počas roka 2020 upravený 20 rozpočtovými opatreniami o 436 128,24 eur na **6 555 861,24 eur**, z toho v oblasti bežných výdavkov bolo navýšenie schváleného rozpočtu v sume 5 901 733,00 eur o 314 311,64 eur na **6 216 044,64 eur**, z toho mzdy, platy, služobné príjmy a ostatné osobné vyrovnania boli upravené z pôvodne schváleného rozpočtu v sume 3 491 526,00 eur o 155 669,50 eur na 3 647 195,50 eur a v oblasti kapitálových výdavkov bol schválený rozpočet v sume 218 000,00 eur navýšený o 121 816,60 eur na **339 816,60 eur**. Čerpanie výdavkov celkom v roku 2020 bolo v sume **6 517 168,86 eur**, čo predstavuje 99,41 % upraveného rozpočtu na rok 2020 v sume **6 555 861,24 eur**.

Čerpanie podľa jednotlivých kategórií a položiek rozpočtovej klasifikácie bolo takéto:

Hlavná kategória 600 Bežné výdavky

Čerpanie bežných výdavkov **celkom** v roku 2020 v sume **6 180 296,61 eur** predstavuje 99,42 % upraveného rozpočtu na rok 2020 v sume **6 216 044,64 eur**.

- Kategória 610 Mzdy, platy, služobné príjmy a ostatné osobné vyrovnania

Celkové čerpanie v tejto kategórii v roku 2020 v sume **3 646 773,42 eur** zahrňuje výdavky na platy, funkčné príplatky a ostatné osobné vyrovnania sudcov ústavného súdu, vedúceho Kancelárie ústavného súdu, platy a príplatky štátnych a ostatných zamestnancov Kancelárie ústavného súdu, t. j. 99,99 % upraveného rozpočtu v sume **3 647 195,50 eur**.

Závazný ukazovateľ na kategórii 610 Mzdy, platy, služobné príjmy a ostatné osobné vyrovnania určený kapitolou rozpisom záväzných ukazovateľov ustanovených zákonom o štátnom rozpočte na rok 2020 vrátane rozpočtových opatrení bol dodržaný.

Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 500 zo 14. októbra 2019 schválila v prílohe č.1 limit počtu zamestnancov Kancelárie ústavného súdu na rok 2020 v počte 120 osôb (13 sudcov ústavného súdu, 16 zamestnaneckých miest na výkon práce vo verejnom záujme a 91 štátno-zamestnaneckých miest). V priebehu roka 2020 bol záväzný ukazovateľ počtu zamestnancov navýšený dvomi rozpočtovými opatreniami na 127 osôb (13 sudcov ústavného súdu, 16 zamestnaneckých miest na výkon práce vo verejnom záujme a 98 štátno-zamestnaneckých miest).

- Kategória 620 Poistné a príspevok do poisťovní

Celkové čerpanie v už uvedenej kategórii v sledovanom období v sume **1 064 303,97 eur** predstavuje 98,61 % upraveného rozpočtu v sume **1 079 257,66 eur**.

- Kategória 630 Tovary a služby

Celkové čerpanie v uvedenej kategórii v roku 2020 v sume **1 051 903,83 eur** predstavuje 98,25 % upraveného rozpočtu v sume **1 070 685,68 eur**.

Čerpanie zahŕňa výdavky: na tuzemské a zahraničné služobné a pracovné cesty, dodávky elektrickej energie a plynu, vodné a stočné, poštové služby, komunikačnú infraštruktúru a telekomunikačné služby, prístup a používanie počítačovej siete SANET,

obstaranie interiérového vybavenia, prevádzkových strojov, prístrojov a zariadení (kancelárske stroje, elektrospotrebiče, náradie, ostatné stroje a prístroje), na obstaranie všeobecného materiálu (kancelárske potreby, papier, čistiace a hygienické potreby, tlačivá, vence), kníh, časopisov a novín, pracovných odevov, obuvi a pracovných pomôcok, potravín, reprezentačných výdavkov vrátane vecných darov a kvetov pre tuzemské a zahraničné delegácie, na obstaranie softvéru, výpočtovej techniky a telekomunikačnej techniky, palivo, mazivo, oleje a špeciálne kvapaliny, na servis, údržbu a opravy osobných motorových vozidiel, na zmluvné a havarijné poistenie, na karty, známky a poplatky, na prepravné, na údržbu interiérového vybavenia, prevádzkových strojov, prístrojov a zariadení, techniky a náradia (kancelárskych strojov, elektrospotrebičov, kotolní a kotlov), na údržbu ostatných špeciálnych prístrojov, na opravy a údržbu administratívnych budov vrátane zimnej údržby nádvoria a chodníkov, na hygienickú malbu kancelárií, kosenie trávniku na nádvorí, údržbu a na ročné podpory pre komplexný ekonomický softvér, softvér pre evidenciu dochádzky a Confluence, pre knižničný softvér Cosmotron, na prístup do automatizovaného systému právnych informácií ASPI, komentára C. H. Beck, systému elektronických právnych informácií EPI a iných databáz na základe uzatvorených zmlúv, na údržbu výpočtovej techniky a údržbu telekomunikačnej techniky, údržbu a ročnú podporu hardvéru v súlade s uzatvorenými SLA, ročnú podporu nového informačného systému zameraného na poskytovanie elektronických služieb a digitalizáciu objektov z dôvodu zabezpečenia jeho bezproblémovej prevádzky v súlade s uzatvorenými zmluvami SLA, za prenájom poštových priechodkov, prenájom umeleckých diel, prenájom rohoží a parkovacích miest, prenájom TV boxov, za prenájom knižničného softvéru, na školenia, konferencie a kurzy, na propagačný materiál a výdavky na video-prehliadku ústavného súdu súvisiacu s „Dňom otvorených dverí“, na všeobecné služby (tlačiarenské služby, rozmnožovacie a viazacie práce, deratizácia, pranie, monitoring, fotoslužby, tlmočnícka a prekladateľská činnosť, externé vyučovanie, revízie a kontroly zariadení, remeselnícke služby, presádzanie a výsadba rastlín), na inzercie a ostatné služby, špeciálne služby (činnosť externých súdnych poradcov, trovy konania advokátom, poradensko-konzultačná činnosť, požiarne ochrana a BOZP), štúdie, posudky, rekreácie, preventívne rehabilitácie sudcov, cestovné náhrady svedkom, náhrady mzdy a platu svedkom, poplatky banke, manipulačné poplatky a ostatné poplatky, na stravovanie, poistenie hnutelného a nehnuteľného majetku, prídely do sociálneho fondu, vyrovnanie kurzových rozdielov, na odmeny zamestnancom mimopracovného pomeru, pokuty a penále, daň z nehnuteľností, miestne poplatky za komunálne odpady a koncesionárske poplatky, na reprezentačné pozostávajúce z výdavkov na ubytovanie, stravovanie, tlmočenie a kultúrny program pre zahraničné a tuzemské oficiálne návštevy.

- Kategória 640 Bežné transfery

Čerpanie v sume **417 315,39 eur** predstavuje 99,62 % upraveného rozpočtu v sume **418 905,80 eur**.

Čerpanie v sume **417 315,39 eur** pozostáva z výdavkov na odstupné (3 platy po skončení funkcie sudcu ústavného súdu), odchodné, nemocenské dávky a na výplaty príplatkov k dôchodku za výkon funkcie sudcu ústavného súdu v zmysle zákona o ústavnom súde.

Hlavná kategória 700 Kapitálové výdavky

Celkové čerpanie v sume **336 872,25 eur** predstavuje 99,13 % upraveného rozpočtu v sume **339 816,60 eur**.

Čerpanie pozostáva z výdavkov: na obstaranie osobných motorových vozidiel, vypracovanie projektovej dokumentácie súvisiacej so zavedením klimatizácie v budove B3, zavedenie klimatizácie v budovách B1 a B3, strešný výlez a vodovodný rozvod v budove B3, rozšírenie a modernizáciu kamerového systému, obstaranie dochádzkového systému RON, rozšírenie existujúceho ekonomického informačného systému o nový modul „MIS“, obstaranie zálohovacieho hardvéru so softvérom a na obstaranie virtualizačného hardvéru so softvérom.

Kancelária ústavného súdu presunula nedočerpané finančné prostriedky z rozpočtu kapitálových výdavkov z roku 2019 a 2020 do roku 2021 v celkovej sume **330 178,00 eur** účelovo určené na zavedenie klimatizácie a rekonštrukciu budovy B2, na obstaranie osobného motorového vozidla a na termoizolačné nátery na budove B1.

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

FOTOGALÉRIA

*Detašované pracovisko
Kancelárie ústavného súdu
v Bratislave*

*Kancelárie predsedu
ústavného súdu*

*Ústavný súd Slovenskej republiky
v Košiciach, priečelie budovy,
pohľad z Hlavnej ulice*

Nádvorie ústavného súdu

Sieň nezávislosti

Pojednávacia miestnosť

Prijímací salónik

Ústava Slovenskej republiky

Vnútorne priestory Kancelárie ústavného súdu

Knižnica ústavného súdu

IMPRESSUM

Ročenka Ústavného súdu Slovenskej republiky 2020

Vydal:
Ústavný súd Slovenskej republiky
Hlavná 110 | 042 65 Košice

Kontaktná osoba;
Mgr. Andrea Nagyová (andrea.nagyova@ustavnysud.sk)

Grafika a tlač:
Claudia Jutková, EQUILIBRIA, s. r. o., Košice

Fotografie:
Juraj Szaszák, archív Ústavného súdu Slovenskej republiky,
shutterstock

Rok vydania: 2021 | Vydanie: prvé

